Ἔτος Γ'. Ἐκδίδεται τῇ 1/13 καὶ 15/27. ἑκάστου μηνός. Ἐν ΛΕΙΨΙΑι τῇ 1|13 Ἰουνίου 1883 Τιμὴ ἐτησία προπληρωμένη εἰς χρυσόν. Φράγκ. 40. Μάρκ. 32. Ῥούβλ. 16. Ἀρ. 51.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ Μιτυλήνη. — Σκιᾶς ὅραν. — Ἀκούων Μουσικήν. — Ἡ ἐν Ἀμστελοδάμῳ Ἔκθεσις. — Τὸ Κρεμλῖνον ἐν Μόσχᾳ. — Τέχναι καὶ Ἐπιστῆμαι. — Ἡ στέψις τοῦ Τσάρου ἐν Μόσχᾳ. — Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος (συνέχεια). — Τὰ τρία εἴδη τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἰσοβόλων ὄφεων. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ἡ Μιτυλήνη. — Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος Γ'. — Ἡ αὐτοκράτειρα Μαρία. — Ὁ ἐν Μόσχᾳ καθεδρικὸς ναὸς τοῦ Σωτῆρος. — Τὸ Κρεμλῖνον. — Αἱ ΑΑ. ΜΜ. πρὸ τοῦ Ναοῦ. — Ἰσοβόλοι ὄφεις.

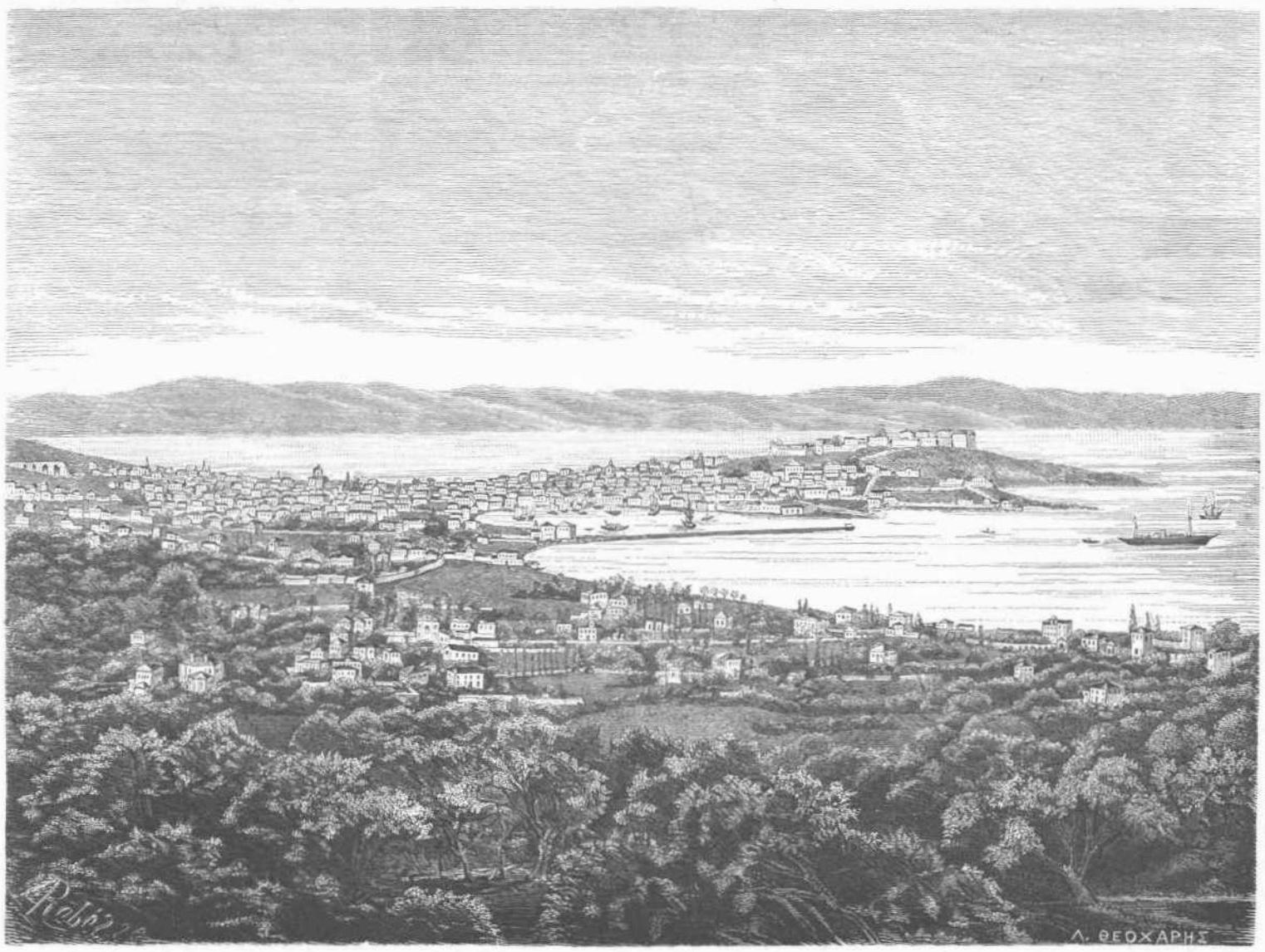

Η ΜΙΤΤΛΗΝΗ.

Η ΜΙΤΥΛΗΝΗ.

(Μετὰ εἰκόνος, ὅρα σελ. 33.)

Ἡ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ παρόντος τεύχους εἰκὼν παριστᾷ τὴν Μιτυλήνην, πρωτεύουσαν τῆς νήσου Λέσβου, παρουσιάζουσαν ἐκ τῆς θέσεως, ἐξ ἧς ἐλήφθη ἡ θέα, πανόραμα ὄντως μαγευτικόν. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἤδη ἡ νῆσος ἐφημίζετο διὰ τὴν ὡραίαν αὐτῆς θέσιν καὶ διὰ τὸ ὑγιεινὸν καὶ εὐκραὲς τοῦ κλίματός της. Τὸ ὄνομα Μιτυλήνη ἀντικατέστησε τὸ ἀρχαῖον ὄνομα Λέσβος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1200 μ. Χρ. περίπου.

Ἡ Λέσβος, μία τῶν πρωτίστων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους νήσων, κεῖται εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μιλίου ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ ἔχει περίμετρον 168 μιλίων, 45 δὲ μιλίων μῆκος ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου. Οἱ λιμένες αὐτῆς εἶναι μὲν πολλοὶ ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὅλοι ἀσφαλεῖς· ἄριστοι λιμένες εἶναι ὁ τῆς πρωτευούσης, ὁ τῆς Γέρας, τῆς Πέτρας καὶ τῆς Καλλονῆς. Τὸ ἔδαφος τῆς νήσου εἶναι μᾶλλον ὀρεινὸν καὶ πετρῶδες, προδίδει δὲ ἠφαιστείαν καταγωγήν· αἱ πεδιάδες εἶναι εὔφορροι καὶ μάλιστα ἡ κυριωτέρα πασῶν, ἡ παρὰ τὸν κόλπον τῆς Καλλονῆς κειμένη, ἥτις δενδροστόλιστος καὶ καλλιεργημένη ὅλη παράγει ἐλαίας πρὸ πάντων καὶ βαλανίδας. Τερπνὴ καὶ εὔφορος εἶναι καὶ ἡ πεδιὰς τῆς Γέρας. Ὁ Γάλλος Βαρθελεμῆς ἐν τῇ γνωστῇ αὐτοῦ "Περιηγήσει τοῦ Ἀναχάρσιδος" διηγεῖται ὅτι ἐν Λέσβῳ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἡ καλλιέργεια τῶν ἐλαιῶν δὲν ἦτο τοσοῦτον ἀνεπτυγμένη ὅσον σήμερον· σήμερον πράγματι ἀπανταχοῦ τῆς νήσου ἀπαντῶνται ἐλαιῶνες σπουδαῖοι, ὧν οἱ σημαντικώτεροι εἶναι ὁ παρὰ τὴν πρωτεύουσαν, ὁ ἐν Γέρᾳ καὶ ὁ ἐν Πλωμαρίῳ. Καὶ οἱ τῶν δυτικῶν χωρίων τῆς νήσου κάτοικοι ἐπεδόθησαν δραστηρίως εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν πολυτίμων τούτων δενδρων, τὰ ὁποῖα μεταφέροντες ἀλλαχόθεν εἰς τοὺς ἀγροὺς των φυτεύουσι, καλοῦντες αὐτὰ δικμέδες. Ἑπομένως καὶ τὸ κύριον τῆς Λέσβου προϊὸν εἶναι τὸ ἔλαιον, οὗ ἡ παραγωγὴ ἀνέρχεται ἐτησίως μέχρι 200 χιλιάδων κανταρίων. Τὸ ἔλαιον ἐξάγεται καὶ χρησιμεύει καὶ εἰς κατασκευὴν σάπωνος, ὅστις εἶναι ἄριστης ποιότητος καὶ δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν τοσοῦτον φημιζόμενον σάπωνα τῆς Κρήτης. Κατὰ τὰ δυτικὰ τῆς νήσου μέρη παράγονται βαλανίδες καὶ ἄφθονοι σταφυλαί· εἰς τὰ πεδινὰ μέρη, ὡς ἐν Καλλονῇ, ἐν Πέτρᾳ, ἐν Ἐρεσσῷ οἱ κάτοικοι ἐπιδίδονται εἰς τὴν ἀμπελοφυτείαν, καὶ ὁ παραγόμενος οἶνος, κυρίως ὁ τῆς Καλλονῆς, δὲν εἶναι κατώτερος τῶν καλλιτέρων τοῦ κόσμου οἴνων.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς ὅλης νήσου ἀνέρχεται εἰς 130 χιλιάδας κατοίκων, σεμνυνομένων ὅτι κατάγονται ἐκ τῶν ἀρχαίων Αἰολέων, ὧν ἔχουσι καὶ τὰ προτερήματα ὄντες χιλόπονοι, ἐπιχειρηματίαι, εὐφυεῖς, φιλόξενοι καὶ φιλόμουσοι. Τὴν ἑλληνικὴν τῶν Λεσβίων καταγωγὴν οὐδ' αὐτὸς ὁ Γερμανὸς Φαλμεράϋερ, ὁ πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀπογόνους τῶν Σλάβων ἀποκαλέσας, δὲν ἠδυνήθη νὰ διαμφισβητήσῃ.

Ἡ νῆσος διαιρεῖται εἰς δύο μεγάλους νομούς, τὸν τῆς Μιτυλήνης καὶ τὸν τοῦ Μολύβου. Πρωτεύουσα τῆς νήσου εἶναι ἡ πόλις Μιτυλήνη (τὸ Κάστρον), μία τῶν ὡραιοτέρων πόλεων τῆς τουρκικῆς Ἐπικρατείας. Φημίζεται ἡ πόλις διὰ τὰς ὡραίας της οἰκοδομὰς καὶ διὰ τὰς τερπνοτάτας ἐξοχάς. Ἐκ τῆς εἰκόνος ἡμῶν λαμβάνει ὁ ἀναγνώστης ἰδέαν περὶ τῆς λαμπρᾶς θέσεως τῆς πόλεως· τὸν ἥσυχον καὶ ἀσφαλῆ λιμένα περιστέφει ἡ πόλις ἀνερχομένη εἰς ἐλαφρὸν ὕψωμα· δεξιᾷ ἐπὶ λόφου φαίνεται τὸ φρούριον, κάτωθεν αὐτοῦ τὸ Κιόσκη (ἢ σκιάς) καὶ ἀπέναντι τῆς πόλεως οἱ κῆποι οἱ μέχρι τῆς παραλίας ἐκτεινόμενοι.

Ἡ ἐμπορικὴ τῆς Μιτυλήνης κίνησις εἶναι μεγάλη καὶ βαίνει ὀσημέραι αὐξάνουσα· πλεῖστοι Μιτυληναῖοι διαμένουσι χάριν ἐμπορίου ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ ἐν Ῥουμανίᾳ. Οἱ φιλοπάτριδες οὗτοι ἄνδρες συχνὰ ἐπισκέπτονται τὴν νῆσόν των καὶ ἀποσυρόμενοι τοῦ ἐμπορίου ἐπιστρέφουσιν ὁριστικῶς εἰς τὴν πατρίδα των ὅπως διανύσωσι τὰς τελευταίας τοῦ βίου των ἡμέρας ἐν μέσῳ τῶν τερπνῶν ἀναμνήσεων τῶν παιδικῶν των χρόνων.

Πολλαχοῦ τῆς νήσου ἀπαντῶνται ἑλληνικαὶ ἀρχαιότητες, ὑδραγωγεῖα, θεμέλια οἰκοδομῶν, ἀγάλματα, ἐπιγραφαί, στῆλαι κτλ. Ἐκ τοῦ προχείρου ἐγένοντο ἤδη πολλάκις ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαί· εὐχῆς ὅμως ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐπεξετείνοντο αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται, αἵτινες ἀναμφιβόλως ἤθελον φέρει εἰς φῶς ἀντικείμενα πλείστου λόγου ἄξια. Καὶ ἡ βυζαντινὴ ἐποχὴ ἄφησεν ἐν τῇ νήσῳ τὰ ἴχνη της, καὶ ἐν πρώτοις τὸ φρούριον τῆς πρωτευούσης, ὅπερ εἶναι ἀξιοθέατον πρὸ πάντων διὰ τὰς ἐν αὐτῷ εὐρισκομένας μεγάλας δεξαμενάς.

ΣΚΙΑΣ ΟΝΑΡ.

Ἐπίμαρον· τί δὲ τίς; Τί δ' οὔτις;
Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι
(Πίν. Πυθ. VIII, 135.)

Ζοφώδη περιβάλλουσί με νέφη,
κ' ἐν τῇ θαρσεῖ θνήσκω ἀτμοσφαίρᾳ —
κυπάρισσος τὴν κεφαλήν μου στέφει,
καὶ χαῖνον ἕλκος ἀεννάως τρέφει
παρερχομένη πᾶσα μου ἡμέρα.

Πῶς ἄλλοτε φαιδρὸς μοὶ ἐμειδία
ὁ οὐρανὸς τῶν νεαρῶν μου χρόνων;
Πῶς παίζουσα εἰς διανθῆ πεδία,
μορφή μ' ἐκάλει πρὸ ἐμοῦ ἡδεῖα,
κ' ἐδόκει μοι ὁ βίος μου αἰώνιος;

Πῶς ἔτυπτε τὸ στῆθος μου τὸ πάλλον,
καρδία φίλτρου καὶ ὀνείρων πλήρης;
Πῶς ἔσπευδον γοργότερον τῶν ἄλλων,
καὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου τῶν ἐξάλλων
ποῖαι διῆκον χίμαιραι θυμήρεις;

Ἕνα πρὸ πάντων εἶχον πόθον, ἕνα —
τὴν εὐτυχίαν τῶν πεφιλημένων.
Καὶ πρὸ ἐμοῦ ἐνδάλματα ἐγέννα
ἡ υἰκὴ στοργή, μεμαγευμένα,
μυθώδους πλούτου, καὶ τιμῶν κ' ἐπαίνων.

Ἐφανταζόμην ὅτι, θεία κόρη,
ἡ Μοῦσα κλῶνα μ' ἔφερε μυρσίνης —
κόσμους ὁ νοῦς καινοὺς ἐκυφόρει,
καὶ ἀλαζὼν ἡ μήτηρ ἐθεώρει
τὸν παῖδα, ὃν ἐβάσταζεν ἐν θρήνοις.

Ἐφανταζόμην ὅτι ἀμυθήτους
ἀθροίσας θησαυροὺς, τοὺς ἐν φροντίσι
μοχθήσαντας καὶ ἤδη καταβλήτους
εἰς παραδείσους ἦγον διαρρύτους,
μιγνὺς στεφάνους ῥόδων ταῖς ῥυτίσι.

Ἐφανταζόμην ὅτι τῆς πατρίδος,
τὸ ξῖφος φέρων εὐκλεῶν προγόνων,
προὐμάχουν, καὶ κατέλιπεν ὁ Μῆδος
τὸ θαῦμα τὸ κλεινὸν τῆς Προποντίδος,
πρὸ ἀηττήτων φεύγων λεγεώνων.

Ἐφανταζόμην πανταχοῦ Σηρεῖνας
ἐπαγωγοὺς, ἁρέμα προσευούσας —
οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξέπεμπον ἀκτίνας
καὶ τὰς ὠλένας τὰς ἀλαβαστρίνας
ἡδυπαθῶς ἐώρουν μαρμαιρούσας.

Ἀχρὰς ἐφανταζόμην Δυσδαιμόνας
παρὰ τὰς ῥίζας συμπαθοῦς ἰτέας,
πενθούσας τῆς καρδίας τοὺς χειμῶνας,
κ' ἐκμυστηρευομένας κατὰ μόνας
εὐχὰς ἀνεκλαλήτους, καὶ ματαίας.

Ἐφανταζόμην κ' ἐν τῇ μέθῃ πάσῃ
τῆς ἡλικίας ἤλπιζον τῆς πρώτης —
θερμὰς ἀγκάλας ἔτεινον τῇ πλάσει,
κ' ἐν χαροπῇ προσέβαινον ἑκστάσει,
παντὸς γενναίου ἔνθους διασώτης.

Ἐφανταζόμην . . . ἀλλ' ἡ θεία πλάνη,
ὡς ὄναρ, ἐξ ἀπίνης διελύθη —
πικρὰ ἡ δείλη ἤδη καταφθάνει,
καὶ ἡ χιὼν τοῦ γήρως, πρὶν λευκάνῃ
τὴν κάραν, μοὶ κατέψυξε τὰ στήθη.

Ἀνένηψα, κ' εὑρέθην αἴφνης γέρων
συντετριμμένος, ἄγνωστος καὶ μόνος —
καὶ πανταχοῦ τὸ βλέμμα περιφέρων,
ἀντὶ τῶν χιμαιρῶν των χρυσοπτέρων,
τὰς ἐριννύας βλέπω τοῦ χειμῶνος.

Παρῆλθε, ναὶ παρῆλθε λεληθότως
ὁ βίος μου, ὡς ὥρα ἅπας μία,
καὶ ἤδη βαίνω κύπτων εἰς τὸ σκότος,
καὶ μοὶ ἀγγέλει ὁ οἰμῶζων ὠτος
τίς προσπελάζει τέλος ἠρεμία.

Ὑμεῖς οἱ ἐν τῷ κόσμῳ τὸν κρατῆρα
μέχρι τρυγὸς πίοντες τῆς ὀδύνης,
ὑμεῖς οἱ πάντα μελανὰ καὶ στεῖρα
εὑρόντες, ἡ παραφρονοῦσα χήρα,
ὁ ἐπὶ δημοσίας θνήσκων κλίνης,

Ὑμεῖς οἱ κρύφα κατὰ νύκτας μέσας
τῶν ὀφθαλμῶν ξηραίνοντες τὰς κρήνας,
ὁ πᾶν ἠδύ, καὶ φίλον ἀπολέσας,
ὁ ἄπελπις, ὁ φθίνων καὶ ὁ πταίσας,
ὁ πρὸς τὸ στῆθος τὴν αἰχμὴν ἰθύνας,

Ὑμεῖς τῷ ἀδελφῷ τὴν χεῖρα δότε,
προπέμποντες ὀλίγον ἔτι χρόνον,
καὶ ὅταν ὑπὸ ἄγνωστον ἁπλῶται
ταχέως πλάκα, τῷ δειλαίῳ τότε
ὑμεῖς ἓν δάκρυ σπείσατε, ἓν μόνον.

Βουκουρέστιον, Σεπτέμβριον 1876.

Κλέων Ῥαγκαβής.

ΑΚΟΥΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ.

Ὁποία θέλγει μαγικὴ τὸ οὖς μου μελῳδία
Καὶ μὲ πτερὰ οὐράνια μ' ἐπαναφέρ' εἰς χρόνους,
Ὦ μόν' ἡ μνήμη ἔμεινεν ἐν ἀτυχεῖ καρδίᾳ,
Τοῦ λυπηροῦ ξεύνουσα παρόντος μου τοὺς πόνους.

Σιγᾶτε κλειδοκύμβαλα, χείλη ἁβρὰ σιγᾶτε·
Ἂς παύσ' ἡ εἰρωνεία σας, διότι εἰρωνεία
Φεῦ! εἶνε εἰς τὸν στένοντα ἐν φοβερᾷ πενίᾳ
Ν' ἀκούῃ ᾄσματα χαρᾶς καὶ δεῖπνα νὰ θεᾶται.

Συμπότης εἰς τὸ μυστικὸν συμπόσιον τοῦ βίου
Κ' ἐγὼ ποτε ἐκένωσα πολλὰς τρυφῆς φιάλας,
Καὶ μὲ ἰδέας ἔθρεψα τὸ πνεῦμά μου μεγάλας
Καὶ ἐμαυτὸν ἐνόμισα θεὸν τῆς ὑφηλίου.

Ὁ τάλας ἐλησμόνησα ἐν τῇ πολλῇ μου μέθῃ
Ὅτ' εἶμαι πλάσμα γήϊνον, μικρὸν ἀγίλεω τμῆμα,
Καὶ ὅτι εἰς τὸ ἄπειρον εἰς σκώληξ προσετέθη
Ἵν' ἄλλους θρέψῃ αὔριον δυσώδεις εἰς τὸ μνῆμα.

Παροδικὰ φαντάσματα εἰς νύκτα δμιχλώδη
Τὸν βίον διερχόμεθα μὲ δῆμα' ἀερώδη·
Τὰ πρὸ ποδῶν μας βάραθρα δὲν βλέπομεν, κρυμμένα
Μὲ τάπητ' ἀνθοστόλιστον, μὲ φύλλα πυκνωμένα.

Κ' ἐξαίφνης καταπίπτομεν κατασυντετριμμένοι
Καὶ φοβερὰς ἐκβάλλομεν ἀρὰς ἀπελπισίας·
Εἰς τὴν φρικώδη πτῶσίν μας γελᾷ ἡ Εἱμαρμένη
Ἐκμυκτηρίζουσ' ἅλματα μωρὰς ἀλαζονείας.

Δὲν ἐννοοῦμεν, ἄθλιοι! ὅτι πατοῦμεν χῶμα,
Ὅπερ ὀπῆρξε γενεῶν ὀστοῦν προηγουμένων,
Καὶ ὅτι χαῖνον τὸ αὐτὸ μᾶς περιμένει στόμα
Ἵνα παράσχ' εἰς ἔμβρυον τροφὴν τὸ φῶς προσμένον.

Μία τὴν ἄλλην γενεὰν προπέμπει εἰς τὸ μνῆμα
Καὶ ᾠάλλει ἀλληλούϊα ἐπὶ τῆς κόνεως τῆς·
Ὡς ἓν βραχοσυντρίβεται ἐπὶ τοῦ ἄλλου κῦμα
Καὶ μόνον φροῦδος σώζεται ἐπὶ στιγμὴν ἀφρός τις.

Ἀφρὸς καὶ ὄναρ καὶ σκιὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πάντα·
Μορμολυκείων πόλεμος ἐν βαθυτάτῳ σκότει·
Ὁ ἄνθρωπος — κονιορτὸς ὑπνώττων ὀνειρώττει,
Καὶ εἶνε πάντα ὄνειρα τ' ἀνθρώπινα συμβάντα.

Ἀλλὰ τίς δύνατ' ἔπαρσιν φρενὸς τετυφλωμένης
Νὰ καταστείλῃ; μάτην φεῦ! εἶσαι μηδέν! οἱ τάφοι
Κραυγάζουσιν, εἰς μάτην φεῦ! δι' ἐρειπίων γράφει
Τὴν μαύρην ἱστορίαν μας χεὶρ μαύρης εἱμαρμένης.

Οὐδὲν ἐμπρός του θεωρεῖ, ὁ ἄνθρωπος βαδίζει·
Ἡ δυστυχὶ' ἀνηλεῶς τὸν πλήττει, τὸν μαστίζει,
Τὸν σύρει ὡς ἀνδράποδον ἐκ τοῦ δεινοῦ τραχήλου·
Εἶσαι μηδέν! δι' ὠρυγμοῦ τῷ ἐκφωνεῖ ὀργίλου.

Ἀλλὰ οὐδὲν τὸν τύφον του νὰ καταβάλ' ἰσχύει·
Πεισματωδῶς τὰ ὦτά του εἰς τὴν φωνήν της κλείει,
Θέλει νὰ ζήσῃ, νὰ χαρῇ, νὰ παίξῃ, νὰ τρυφήσῃ,
Καὶ ἂν ἀκόμη πέπρωται τροφῶν νὰ τελευτήσῃ...

Μὴ χείλη καλλικέλαδα σιγᾶτε· θέλω πάλιν
Ν' ἀκούσω ᾄσματα χαρᾶς, νὰ ἐπανέλθω θέλω
Εἰς τὴν ζωήν, ἣν αὔριον ἴσως ν' ἀρήσω μέλλω,
Νὰ λησμονήσω τὸ παρὸν εἰς τέρψεων κραιπάλην.

Κυμβάλισον τὴν δέησιν τῆς Νόρμας τοῦ Μπελλίνη,
Ἥτις τοσοῦτον μ' ἔτερπεν εἰς ἄλλην ἡλικίαν
Καὶ τόσον τὴν καρδίαν μου βαθέως συνεκίνει,
Καὶ ἥτις μοὶ ἀνακαλεῖ γλυκεῖαν ἱστορίαν.

Ἢ ἂν προκρίνῃς παῖξόν μοι φαιδρότερόν τι ᾄσμα·
Δὲν θέλω συγκινητικὴν ν' ἀκούσω μελῳδίαν,
Δὲν θέλω τὸ ἀπατηλὸν τοῦ παρελθόντος φάσμα
Ἐμπρός μου νὰ ἐμφανισθῇ ὑπὸ μορφὴν καμμίαν.

Ἐν τῷ ζοφώδει πέπλῳ της τὰ πάντ' ἂς κρύψ' ἡ λήθη·
Τί ὠφελεῖ ἀνάμνησις κενὴ ἐν δυστυχίᾳ;
Εἰς τὰ μακρά σου ζήτησον τὸν Δὸν Ζουὰν βιβλία,
Ἐκεῖνον ψάλλε, βάλσαμον εἰς πληγωμένα στήθη.

Ὁ δύστηνος παραληρῶ! ἐν κλύδωνι ἀγρίῳ
Ν' ἀκούσω θέλω ᾄσματα τοῦ Μόζαρτ καὶ Μπελλίνη,
Ἐν ᾧ λυσσοῦν τὰ κύματα κ' ἐν τρόμῳ διανύω
Ζωήν, ἥτις εἰς ἄβυσσον ὀλέθρου διευθύνει.

Μετάβαλε, μετάβαλε τὴν ἰλαρὰν ᾠδήν σου
Εἰς ἐπικήδειον ψαλμόν, εἰς πένθους ἁρμονίαν·
Ὕψωσον, κόρη, ὕψωσον τὴν μαγικὴν φωνήν σου,
Ἀλλ' ἵνα μόνον φοβερὰν ἐκφέρῃς θλασφημίαν.

. . . . . .

Ἀλλ' ὄχι! ἐν εὐδαίμονι τῆς δυστυχίας λήθῃ
Γλυκεῖς σκοποὺς κυμβάλιζε, ᾠδὰς ἐρώτων ψάλλε.
Κλεῖσον εἰς πάντα στεναγμὸν τὰ ὦτα καὶ τὰ στήθη.
Ἀρκοῦσαι κλαίουν, στένουσι ψυχαί, ἀρκοῦσαι ἄλλαι.

Αὐτὰ τὰ πλήρη μέλιτος, τὰ πλήρη γοητείας
Τὰ χείλη τὰ κοράλλινα, ἐξ ὧν ἡ τέρψις ῥέει
Σφραγῖδα φέρουσ' αὔριον ὀδύνης καὶ πικρίας
Θὰ σιωπῶσι, κάλυκες ῥόδου ποτὲ ὡραίου.

Ἐξακολούθει τᾷσματα τοῦ Μόζαρτ καὶ Μπελλίνη·
Εἰς τὸν παράφρονα Σαοὺλ ψάλλε ᾠδὰς εἰρήνης.
Τὴν τρικυμίαν τῶν παθῶν ἄσμα γλυκὺ πραΰνει,
Καὶ πάσχω τόσον! εὐτυχής, τὸ ᾄσμ' ἂν παρατείνῃς.

Π. Ματαράγκας 1879.

Η ΕΝ ΑΜΣΤΕΛΟΔΑΜΩι ΕΚΘΕΣΙΣ.

(Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας.)

Β'.

Ἐν τῇ προλαβούσῃ ἡμῶν ἐπιστολῇ ἐξεθέσαμεν τὰ τῆς ἐπισήμου τελετῆς τῆς ἐνάρξεως· σήμερον δὲ εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ καταστήματος τῆς Ἐκθέσεως προτιθέμεθα νὰ ῥίψωμεν τὸ πρῶτον ἡμῶν βλέμμα ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν ἀποικιῶν, τοῦ σημαντικωτέρου ὅλων. Εἰς ἑκατὸ περίπου δημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς κυρίας εἰσόδου παρουσιάζεται ἡμῖν τὸ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον· δεξιᾷ αὐτοῦ κεῖται ὁ Ἰνδικὸς κῆπος καὶ τὸ μέγαρον τῶν ἀποικιῶν. Μικρὰ καὶ ἀρκούντως ὑψηλὴ παγόδη χρώματος πρασίνου, φέρουσα ἐπιγραφὰς καὶ κεκοσμημένη διὰ εἰδώλων, ἐμφανίζεται ἡμῖν ὡς σεβάσμιον δεῖγμα ἀρχαίας ἰαπωνικῆς τέχνης. Ἀριστερᾷ βλέπομεν τὸ μέγα σχέδιον τοῦ μνημείου διὰ τοὺς ἐν Ἀτιὲ πεσόντας· παριστᾷ τὸ μνημεῖον τοῦτο Νίκην κρατοῦσαν ἐν μὲν τῇ μιᾷ χειρὶ δόρυ ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ στέφανον δάφνης, καὶ ἔχει ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτοῦ ἐπιγραφὰς καὶ εἰς τὰς γωνίας λέοντας ἐξ ὀρειχάλκου ἐν στάσει ἀναπαύσεως.

Ἀπὸ τοῦ μνημείου τούτου διευθυνόμεθα ἀμέσως πρὸς τὸ τμῆμα τῶν ἀποικιῶν. Τὸ μέγαρον τοῦ τμήματος τούτου εἶναι ᾠκοδομημένον ἐν ῥυθμῷ ἀραβικῷ καὶ ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν καλήν. Διερχόμενοι πρὸ τοῦ προπλάσματος τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Jan Pietersoon Koen, τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς Βαταβίας, εἰσερχόμεθα εἰς τὸ μέγαρον, οὗ ὁ πρόδομος κοσμεῖται διὰ τῶν εἰκόνων διασήμων Ὁλλανδῶν, ὧν τὰ ὀνόματα συνδέονται στενῶς πρὸς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. Ἅμα εἰσερχόμενός τις εἰς τὸ μέγαρον τοῦτο αἰσθάνεται ὅτι εὑρίσκεται ἐν νέῳ, ξένῳ ὅλως κόσμῳ καὶ περιβάλλεται ὡς διὰ τῆς μαγείας ἀρχαίου τινὸς μύθου. Πόσους θησαυροὺς περικλείει τὸ μέγαρον τοῦτο, τὸ 100 μέτρων μῆκος καὶ 60 μέτρων πλάτος ἔχον! Πόσα πλούτη ἐκτυλίσσονται ἐνταῦθα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν καὶ ἀναπαλοῦσιν ἡμῖν τὰς περιγραφὰς εὐτόλμων περιηγητῶν! Πάντες συνετέλεσαν εἰς διακόσμησιν τοῦ μέρους τούτου, ἀπὸ τοῦ βασιλέως μέχρι τοῦ τελευταίου βιομηχάνου· πάντες ἐφιλοτιμήθησαν νὰ καταστήσωσι τὸ μέγαρον τοῦτο τὸ κειμήλιον τῆς ὅλης Ἐκθέσεως. Ἴσως οἱ τὰς μεγάλας ἐκθέσεις τοῦ Λονδίνου, τῶν Παρισίων καὶ τῆς Βιέννης ἐπισκεφθέντες εὑρίσκουσι τὴν ὁλλανδικὴν Ἔκθεσιν οὐχὶ τοσοῦτον μεγαλοπρεπῆ· ὡς πρὸς τὸ πρωτότυπον ὅμως καὶ τὸ ἰδιόρρυθμον τὰς ὑπερτερεῖ βεβαίως. Ἐν μέσῳ τῆς ἰνδικῆς ταύτης μεγαλοπρεπείας καὶ τῶν ἀφθόνως ἐκτεθειμένων περιέργων ἀντικειμένων λησμονεῖ τις τὰ πλούτη τοῦ ἐν Λονδίνῳ Κρυσταλλίνου Παλατίου καὶ τοῦ ἐν Παρισίοις Τροκαδέρου. Ἡ μεσαία αἴθουσα περιέχει ἐν θήκαις ὑελίνοις λεπτότατα ἔργα ἐξ ἐλέφαντος, κοσμήματα διάφορα, μουσικὰ ὄργανα, ὅπλα τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν παράδοξα καὶ ἀσυνήθη· πρὸς τούτοις καὶ ποικίλα ὑφάσματα, ἀπὸ τῶν πολυτελεστέρων μέχρι τῶν ἁπλουστέρων, ἐνδύματα καὶ στολάς, βιβλία, εἰκόνας κ. τ. τ. Ἐν ἄλλαις πάλιν θήκαις φαίνονται τεχνικώτατα καὶ λεπτότατα εἰργασμέναι παραστάσεις ἐκ τοῦ οἰκιακοῦ βίου, κοῦκλαι ἐν τῇ ἐγχωρίῳ ἐνδυμασίᾳ, αἵτινες δὲν ἐλκύουσι μόνον τὰ βλέμματα τῶν παίδων. Ἀπὸ τῶν τοίχων δὲ κρέμανται τρόπαια διάφορα καὶ αἱ λαμπραὶ εἰκόνες τοῦ ἐξόχου ζωγράφου τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν Raden Saleh. Ἐν τοῖς πλαγίοις διαδρόμοις θαυμάζομεν διαφόρων εἰδῶν ἔπιπλα, ἐπίχρυσα καὶ ἐπάργυρα, ἀληθῆ ἀριστουργήματα. Διερχόμενοι οὕτω διαφόρους αἰθούσας φθάνομεν εἰς τὸ μικρὸν βασιλικὸν δωμάτιον, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ἐπὶ ἐδάφους ψηφιδωτοῦ ὑψοῦται πῖδαξ κεκοσμημένος διὰ κομψοτάτων κεφαλῶν λεόντων· οἱ τοῖχοι τοῦ δωματίου τούτου καλύπτονται ὑπὸ εἰκόνων καὶ φυτῶν· ἐν γωνίᾳ δέ τινι αὐτοῦ βλέπομεν παριστανόμενον Ἰνδὸν πρίγκηπα μὲ τὴν ἐπίχρυσον αὐτοῦ στολήν.

Ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ μεγάρου τούτου διευθυνόμεθα πρὸς τὰς δύο στοάς, ὧν ἡ δεξιὰ περιέχει ὁλόκληρον καπνοφυτείαν, ἐν ᾗ δύναταί τις νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ὅλην στάσιν τοῦ πολυτίμου τούτου φυτοῦ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους· πρὸς δὲ καὶ σχέδια οἰκημάτων καὶ διασκευῶν τῶν οἰκιῶν, ἐν αἷς κυρίως ἐλκύει τὰ βλέμματα ἡ ἰνδικὴ κλίνη μὲ τὰ σκεπάσματά της καὶ μὲ τὰ παραπετάσματά της (χάριν προφυλάξεως ἀπὸ τῶν ὀχληρῶν κωνώπων). Ἐν τῇ αὐτῇ στοᾷ εἶαν ἐκτεθειμένα καὶ τὰ ἰνδικὰ τῆς γῆς προϊόντα κατὰ τάξιν ὅλα, ὡς καὶ ἐντὸς θηκῶν αἱ πυξίδες, οἱ θαλάσσιοι χάρτεις καὶ τὰ διάφορα τῶν πλοίων σχέδια, ἐν οἷς καὶ τὸ σχέδιον τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Βαταβίας μὲ τὰς σιδηροδρομικὰς μηχανὰς καὶ ἁμάξας. Ὅ,τι πρὸ πάντων κινεῖ τὴν περιέργειαν τοῦ ἐπισκεπτομένου τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς Ἐκθέσεως εἶναι τὸ νέον καὶ πρωτοφανές. Τὴν αὐτὴν ποικιλίαν καὶ λαμπρότητα εὑρίσκομεν καὶ ἐν τῇ πρὸς ἀριστερὰν στοᾷ, ἥτις πρὸς τούτοις περιέχει καὶ πολλὰς φωτογραφίας τοῦ μεγάλου ναοῦ τοῦ Boero:-Boedor, τὰ τεταριχευμένα ζῶα τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, τὰς συλλογὰς τῶν ἐντόμων, τῶν νεωτέρων ἰνδικῶν βιβλίων, χρυσοδεδεμένων ὅλων, καὶ τῶν ἰνδικῶν κρανίων. Ἡ στοὰ αὕτη ἐνδιαφέρει κυρίως τὸν λόγιον καὶ τὸν ἀρχιτέκτονα.

Ἀπὸ τοῦ μεγάρου τῶν ἀποικιῶν μεταβαίνει τις πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν φυτῶν ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέντι ὑποστέγῳ, ἐν ᾧ ῥέει καὶ μικρὸς ῥύαξ. Πλησίον τοῦ ὑποστέγου εὑρίσκεται τὸ μικρὸν οἴκημα τοῦ Γαμελάγγου, τῆς ἰνδικῆς ὀρχήστρας, ἧς ἡ μελαγχολικὴ καὶ κάπως μονότονος μουσικὴ θέλγει τὰ ὦτα. Εἰς ὀλίγων βημάτων πάλιν ἀπόστασιν εἶναι ἐκτεθειμένον τὸ σχέδιον οἴκου Εὐρωπαίου διαμένοντος ἐν ταῖς Ἰνδίαις. Ἡ οἰκία εἶναι μονόπατος καὶ περικυκλοῦται ὑπὸ ἐξώστου· εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος ὑπάρχει κλίμαξ ἄγουσα πρὸς τὸ μαγειρεῖον, πρὸς τὸν λουτρῶνα, τὰ δωμάτια τῶν ὑπηρετῶν καὶ τὸν σταῦλον. Τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἐκθέσεως δὲν εἶναι εἰσέτι ἐντελῶς ἕτοιμον· διὸ ὁ θέλων νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ ἰνδικὸν χωρίον ἀναγκάζεται νὰ διέλθῃ ἐν μέσῳ δοκῶν ξυλίνων καὶ σιδηρῶν,

κιθωτίων, κονιορτοῦ καὶ ἐργατῶν. Διὰ γεφύρας, ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων τῆς Ἰάβας κτισθείσης, εἰσερχόμεθα εἰς ὁδὸν περιστεφομένην ὑπὸ ἰνδικῶν οἰκιῶν διαφόρου ῥυθμοῦ ἐν φυσικῇ μορφῇ καὶ φυσικῷ μεγέθει. Ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι πράγματι πρωτοφανὴς καὶ μοναδική, καθότι ἐνταῦθα δὲν ἔχομεν πλέον σχέδια ἐνώπιον ἡμῶν ἀλλ' ἀληθεῖς οἰκίας, ὥστε ἄκοντες μεταφερόμεθα εἰς τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. Διὰ δευτέρας γεφύρας ἐξερχόμεθα τοῦ ἰνδικοῦ χωρίου. Ἐν τῷ ῥύακι βλέπομεν τὰ ἀληθῆ ἰνδικὰ ἀκάτια καὶ τὸ βαμβοῦ, τὸν κάλαμον τοῦτον τῶν Ἰνδιῶν, οὗ ἡ περίμετρος φθάνει μέχρι 37 καὶ 40 ἑκατοστομέτρων.

Πρὶν ἢ ἐγκαταλείψωμεν σήμερον τὴν Ἔκθεσιν ὀφείλομεν ἀκόμη νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν καλύβην τῶν ἐγχωρίων. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς καλύβης ταύτης κυκλοειδὲς ἔχει διάμετρον 35 ὡς ἔγγιστα μέτρων. Τὸ ἀνωθεν χυνόμενον φῶς φωτίζει καλῶς τὰς τοιχογραφίας καὶ τοὺς ἐν τῇ καλύβῃ ἐργαζομένους Ἰνδούς, οἵτινες εἶχον καλυφθῇ διὰ διαφόρων σκεπασμάτων ὅπως προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τὴν προσβολὴν τοῦ βορείου τοῦ Ἀμστελοδάμου κλίματος. Ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ κάμωμεν μίαν παρατήρησιν. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκθέσεως ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ ὀλίγον περισσότερον διὰ τοὺς δυστυχεῖς τούτους ἀνθρώπους, οἵτινες ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς εὐηλίου αὐτῶν πατρίδος ἦσαν πράγματι οἶκτον ἄξιοι ἐν τῇ ψυχρᾷ ἡμῶν ἀτμοσφαίρᾳ. Πῶς φροντίζουσι περὶ τοῦ ἐλαχίστου φυτοῦ; Διατὶ νὰ μὴ φροντίσωσι καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου, εὐγενεστέρου ὁπωσδήποτε ὄντος ἢ τὸ φυτόν;

Ἐν τῇ ἑπομένῃ ἡμῶν ἐπιστολῇ θέλομεν εἴπει τινὰ περὶ τοῦ κεντρικοῦ μεγάρου, περὶ τοῦ Μουσείου τῶν τεχνῶν καὶ περὶ τῶν ἐκτεθειμένων μηχανῶν.

Ἐν Ἀμστελοδάμῳ. M. Zwaanswyk.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΜΑΡΙΑ.
(Ἐν τῇ στολῇ τῆς στέψεως.)

ΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟΝ ΕΝ ΜΟΣΧΑι.

(Μετὰ εἰκόνος, ὅρα σελ. 40.)

Τὸ Κρεμλῖνον, ἡ σεπτὴ ἀκρόπολις τῆς ἀρχαίας ῥωσσικῆς πρωτευούσης, εἶναι ἐν τῶν ἱστορικωτέρων καὶ ἐπιφανεστέρων μνημείων τοῦ ἐκτεταμένου ῥωσσικοῦ κράτους. Σήμερον, ὅτε ἐτελέσθη ἐν αὐτῷ ἡ στέψις τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Γ', τὸ Κρεμλῖνον διεγείρει τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Ἐπίκαιρον ἑπομένως ἐνομίσαμεν σὺν τῇ εἰκόνι αὐτοῦ νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ περιγραφὴν αὐτοῦ, γεγραμμένην παρ' ἀνδρὸς ἐπισκεφθέντος αὐτὸ καὶ γλαφυρῶς τὴν ἐντύπωσιν, ἣν τῷ ἐνεποίησεν, ἀναγράψαντος.

Ἐκ Μόσχας ὁ περιηγητὴς μετὰ πλείονος δυσθυμίας ἀναχωρεῖ ἢ ἐκ Πετρουπόλεως, ἧς τὸ μένας πρὸς τὸν ῥωσσικὸν λαόν. Ἡ Μόσχα λαμβάνει τὸν χαρακτηριστικὸν αὐτῆς τύπον διὰ τοῦ Κρεμλίνου, τοῦ ὁποίου τὰ λευκὰ, ἀνώμαλον πολύγωνον σχηματίζοντα τεῖχη περικλείουσι τὸ ἱερώτερον καὶ δημοτικώτερον μέρος τοῦ ἐπὶ τρεῖς μεσημβρινῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ. Ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἐκτείνεται γέφυρα ὑψηλὴ καὶ μεγαλοπρεπής. Ὄπισθεν αὐτῆς ὑψοῦται τὸ λευκὸν τεῖχος τοῦ Κρεμλίνου μὲ τοὺς πύργους του, ὧν ὁ ῥυθμὸς ἐνθυμίζει τὴν γοτθικὴν ἀρχιτεκτονικήν. Τὸ ὀχυρὸν τοῦτο τεῖχος φαίνεται μακρόθεν ὡς ἐλαφρὸς φράκτης τῶν γιγαντιαίων οἰκοδομῶν, ἐν αἷς προεξάρχει ὁ ὕψιστος πύργος ὅλης τῆς Ῥωσσίας, ὁ γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Μεγάλου Ἰωάννου (Iwan Weliki). Τὸ ὀκτάγωνον τοῦτο, ἐλαφρὸν καὶ εἰς τρία διῃρημένον τμήματα κωδωνοστάσιον ἐπιστέφεται ὑπὸ χρυσοῦ θόλου· ὄπισθεν καὶ ἑκατέρωθεν τοῦ πύργου τούτου, ὑψοῦνται θόλοι ναῶν ἐπίχρυσοι, ἐπάργυροι καί τινες πρασίνου χρώματος ἐν ἀτάκτῳ συμπλέγματι. Δύσκολον εἶναι νὰ δώσῃ τις ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ ποικίλου τούτου χρωματισμοῦ καὶ τῶν θαυμασίων τούτων θόλων,

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ'.
(Ἐν τῇ στολῇ τῆς στέψεως.)

ὧν ὁμοίους οὐδαμοῦ τῆς γῆς δύναταί τις νὰ ἴδῃ. Τὴν καλλιτέραν ὀνομασίαν τοῦ Κρεμλίνου εὗρεν ὁ λαός, ὅστις καλεῖ αὐτὸν τὸν "λευκόλιθον" ἢ "χρυσοκέφαλον". Ἄνωθεν ἑκάστου θόλου στίλβει σταυρὸς εἰς ἔνδειξιν τῆς χρήσεως τοῦ οἰκοδομήματος. Ἐκεῖ ἐν τῷ ἀρχαίῳ ὑπὸ μεγαλοπρεποῦς δώματος ἐπιστεφομένῳ μεγάρῳ τῶν Τσάρων ἀνεπέτασσεν ὁ Δημήτριος, ἡγεμὼν τῶν Κοζάκων, τὴν μέλαιναν σημαίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐξεστράτευσεν ὅπως θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Τατάρων. Πλησίον τοῦ μεγάρου τούτου κεῖται ἕτερον ἀνάκτορον, τὸ λεγόμενον "γωνιαῖον" (Granowitaja Palata) ἕνεκα τῶν πρισματικῶς κεκομμένων λιθίνων κύβων, ὑφ' ὧν καλύπτεται ὅλη ἡ πρόσοψις τοῦ οἰκοδομήματος. Ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τούτῳ ὑπάρχει ἡ ἀρχαία αἴθουσα τοῦ θρόνου, ἐν ᾗ καὶ σήμερον ἔτι οἱ Ῥῶσσοι αὐτοκράτορες, κατ' ἀρχαῖον ἔθος, μετὰ τὴν τελετὴν τῆς στέψεως δημοσίᾳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενοι τρώγουσι. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ συνήχθησαν κατὰ διαταγὴν Ἰωάννου τοῦ Φοβεροῦ μετὰ τὸν θάνατον τῆς δευτέρας αὐτοῦ συζύγου (τῷ 1509) αἱ δισχίλιαι παρθένοι, ἐξ ὧν ἤθελε νὰ ἐκλέξῃ τὴν τρίτην αὐτοῦ σύζυγον. Πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Τσάρου νὰ συναθροισθῶσιν ὅλαι αἱ ὡραιότεραι παρθένοι πάσης τάξεως ἄνευ διακρίσεως, ἀπὸ τῆς θυγατρὸς τοῦ βοΐαρου μέχρι τῆς χωρικῆς, ἀπὸ τῆς πλουσιωτέρας μέχρι τῆς πτωχοτέρας· οὕτως ἔλεγεν ἡ διαταγή. Ὁ κλῆρος ἔπεσεν ἐπὶ τὴν Μάρθαν, τὴν ξανθὴν θυγατέρα ἑνὸς ἐμπόρου ἐκ Νοβγορόδου, ἧς ἡ καρδία ἀνῆκεν ἤδη πρὸ πολλοῦ ἑτέρῳ τινί, Ἀνδρέᾳ καλουμένῳ, καὶ ἤτις ἔντρομος γενομένη ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου της μετὰ τοῦ τσάρου ἀπέθανεν. Τὴν κυρίαν εἴσοδον τοῦ Κρεμλίνου ἀποτελεῖ ἡ παρὰ τὴν μεγάλην πλατεῖαν, τὴν χωρίζουσαν τὸ Κρεμλῖνον ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, κειμένη "Ἱερὰ πύλη τοῦ Σωτῆρος". Τὴν πλατεῖαν κοσμοῦσι τὰ δύο προμνημονευθέντα ἀγάλματα τοῦ Μίνιν καὶ τοῦ Ποζάρσκη, εἰς τὸ βάθος δὲ ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Βασιλείου (Wassily Blashennoi). Ὁ ναὸς οὗτος εἶναι τὸ παραδοξώτερον ἴσως οἰκοδόμημα τοῦ κόσμου. Ἐκτίσθη δέ, ὡς λέγεται, κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Τσάρου Ἰωάννου ὑπὸ ξένου ἀρχιτέκτονος ἐν ἔτει 1554 εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἁλώσεως τοῦ Καζάν. Ἡ ἰδέα τοῦ Τσάρου ἦτο ν' ἀνεγείρῃ ναὸν διάφορον ὅλως τῶν ἄλλων ναῶν, τοῦ ὁποίου τὰ διάφορα μέρη ν' ἀποτελῶσιν ἓν σύνολον ἁρμονικὸν ἂν καὶ ἐν ὅλως διαφόρῳ ρυθμῷ ἐκτελεσθέντα. Τὸ κάτω μέρος, τὸ ἀποτελοῦν τὸν κυρίως ναόν, συνίσταται ἐξ ἑννέα παρεκκλησίων, κεχωρισμένων ἀπ' ἀλλήλων καὶ διαφόρων κατὰ τὸν ρυθμὸν καὶ τὴν διακόσμησιν· ἄνωθεν δὲ τῶν παρεκκλησίων τούτων ὑψοῦνται ποικιλόρυθμοι θόλοι καὶ κωδωνοστάσια. Οἱ πυλῶνες καὶ ἄλλα προεξάρχοντα μέρη τοῦ ναοῦ κοσμοῦνται διὰ μικρῶν πυραμιδοειδῶν πυργίσκων· πρὸς τὴν δόρειον πλευρὰν μεμονωμένος κεῖται ταπεινὸς πύργος. Ἐν τοῖς δεκαὲξ πύργοις τοῦ κολοσσαίου τούτου οἰκοδομήματος προεξάρχει ὁ μεσαῖος πύργος μὲ τὰ κοσμήματά του, τὰ ὁποῖα ἐνθυμίζουσι τὸν κινεζικόν, βυζαντινόν, ἰταλικὸν καὶ γοτθικὸν ρυθμόν. Λέγεται ὅτι ὁ Τσάρος τοσοῦτον ηὐχαριστήθη ἰδὼν τὸ παράδοξον τοῦτο οἰκοδόμημα ἀποπερατωμένον, ὥστε διέταξε νὰ ἐξορύξωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἀρχιτέκτονος, ὅπως μὴ δυνηθῇ οὗτος ἀλλαχοῦ νὰ ἐγείρῃ παρόμοιον οἰκοδόμημα.

Τὴν πύλην τοῦ Σωτῆρος, ἧτις σχηματίζει μακρὰν σκοτεινὴν στοάν, δὲν εἶναι ἐπιτεταμμένον νὰ διέλθῃ τις εἰμὴ ἀσκεπής, καὶ ἐν μέσῳ χειμῶνος. Ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων ἀνακτόρων τῶν Τσάρων τὰ βλέμματα τοῦ ἐπισκεπτομένου τὸ Κρεμλῖνον ἑλκύουσι πρὸ πάντων οἱ τρεῖς καθεδρικοὶ ναοί, ἐν οἷς πρώτην κατέχει θέσιν ὁ ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μὲ τοὺς μογγολικοὺς θόλους καὶ τὴν βυζαντινὴν αὐτοῦ στέγην. Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ εὑρίσκεται ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, αὐτὴ ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ γραφεῖσα. Ἐνταῦθα στέφονται οἱ Ῥῶσσοι αὐτοκράτορες καὶ φυλάττεται ἡ μεγάλη τοῦ κράτους σημαία.

Τὸ Κρεμλῖνον μὲ ὅλους τοὺς ποικίλους αὐτοῦ ρυθμοὺς τοὺς ἀνακαλοῦντας ἀρχαιοτέρους καὶ νεωτέρους χρόνους ἔχει τύπον γνησίως ῥωσσικόν. Τὸ ἰδιόρρυθμον τοῦ ἐκτεταμένου ῥωσσικοῦ κράτους ἔγκειται εἰς τοῦτο, ὅτι στηρίζεται καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀσίᾳ καὶ ὅτι χρησιμοποιεῖ τὰς δυνάμεις τῶν δύο τούτων μεγάλων ἠπείρων. Δύναταί τις νὰ φαντασθῇ ποικιλωτέραν συσσώρευσιν ἐθνικοτήτων, γλωσσῶν, θρησκευμάτων, στολῶν, ἠθῶν καὶ προϊόντων, ἢ ὅσας παρέχει ἡ Ῥωσσία; Ὑπάρχουσι ποῦ τῆς γῆς μεγαλείτεραι ἀντιθέσεις; Ἐν ᾧ ὁ Τσοῦτσος κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ἄκραν τῆς Ἀσίας ζῇ ἐν τῇ καλύβῃ του ἐν μέσῳ τῆς δομῆς τοῦ ἐλαίου τῆς φαλαίνης καὶ ὑπὸ δέρματα ρένναν κεκαλυμμένος, θαυμάζει καὶ χειροκροτεῖ ὁ κομψὸς κάτοικος τῆς Πετρουπόλεως τὰς Ἰταλίδας ἀοιδοὺς ἐν τῷ λαμπρῶς φωταγωγημένῳ θεάτρῳ, καὶ ὁ ὀκνηρὸς κάτοικος τῆς Γεωργίας κεῖται νωχελῶς ὑπὸ τὰς γιγαντιαίας τῆς πατρίδος του πλατάνους. Ἐν ᾧ ἐν τῇ μιᾷ ἐπαρχίᾳ πήγνυται ὑπὸ τοῦ ψύχους καὶ ὁ ὑδράργυρος, παράγονται ἐν τῇ ἑτέρᾳ οἱ γλυκύτεροι οἶνοι καὶ ἀνθοῦσιν ἐν ὑπαίθρῳ τὰ ἐλκεκότερα εἴδη τῶν μεσημβρινῶν ὀπωρῶν. Ἐν ᾧ ἐν τῇ βορείῳ Σιβηρίᾳ ὁ ὁδοιπόρος ταξειδεύει δι' ἑλκύθρων συρομένων ὑπὸ κυνῶν, παρὰ τὸν Ἀράξην ποταμὸν διέρχονται συνοδεῖαι ἀραβικῶν καμήλων. Ἐν Ῥωσσίᾳ ἔχουσι τὴν πατρίδα των καὶ τὸ ἰσλανδικὸν δρύον καὶ ἡ ἀειθαλλὴς μυρσίνη, καὶ ἡ λεοπάρδαλις καὶ ἡ λευκὴ τοῦ πόλου ἄρκτος, καὶ ὁ ῥένος καὶ ὁ μερινός. Καὶ ἐν τοῖς ποταμοῖς τῆς Ῥωσσίας παρατηροῦνται αἱ τοιαῦται ἀντιθέσεις· οἱ μικροί, ὑπὸ τὴν χιόνα πηγάζοντες ποταμοὶ τῶν Καυκασίων ὀρέων ῥέουσιν ἐν μέσῳ εὐηλίου καὶ ἀειθαλλῶν χωρῶν καὶ χύνονται εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν ἢ εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ὁ ὑπὸ τὰς φλογερὰς καὶ ἀμμώδεις τῆς Μογγολίας ἐρήμους πηγάζων Ἰενισσεῖ χύνεται μετὰ τῶν ἄλλων γιγαντιαίων τῆς Σιβηρίας ποταμῶν εἰς τὸν πεπηγμένον Ὠκεανόν.

Ὅλαι αἱ ἀντιθέσεις αὗται καὶ ποικιλίαι λαμβάνουσιν ἐν τῷ Κρεμλίνῳ τῆς Μόσχας τὴν εἰκονικὴν αὐτῶν παράστασιν. Ἡ αὐτὴ ἀπόλυτος ἐξουσία, ἡ ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι τοῦ Κρεμλίνου ἐνώσασα τὰ ἀντίθετα, ἤνωσε διὰ τῆς ἰσχύος της τὰ διάφορα καὶ ἀντίθετα ἔθνη ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ὠκεανοῦ μέχρι τοῦ κόλπου τῆς Βοθνίας, ἀπὸ τῶν συνόρων τῆς Ταταρίας μέχρι τοῦ πεπηγμένου ὠκεανοῦ, καὶ τοῦτο εἰς τρόπον, ὥστε δι' ὅλα τὰ αὐτὸ ἐπικρατεῖ ἐξωτερικῶς σύνορον, καὶ ἐσωτερικῶς τὸ αὐτὸ ἰσχύει νόμισμα, ὁ αὐτὸς νόμος, τὰ αὐτὰ μέτρα καὶ σταθμά.

ΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ.

Γνωστὸν εἶναι τοῖς πᾶσι πόσον εὐρὺ ἀνοίγεται τὸ στάδιον τῆς τεραστίας δυνάμεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐκλήθη, ὡς φαίνεται, μικρὸν κατὰ μικρὸν νὰ καταστῇ ὁ εὐπειθέστερος καὶ ἀναγκαιότερος τοῦ ἀνθρώπου ἐπίκουρος. Ἐσχάτως ἐγένοντο ἀπόπειραι πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ῥεύματος καὶ εἰς μεταφοράν, καὶ οἱ μὲ τὰς τοιαύτας ἀποπείρας ἀσχοληθέντες μέγιστον προοιωνίζουσιν ὡς πρὸς τοῦτο μέλλον εἰς τὸν ἠλεκτρισμόν. Ἡ δύναμις τοῦ ἵππου δὲν ἐπενεργεῖ, ὡς γνωστόν, ἀμέσως ἐπὶ τῆς ἁμάξης, ἀλλὰ ἐμμέσως διὰ τῶν σχοινίων, χαλινῶν, ῥυμῶν κτλ. Ὡσαύτως καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἀτμοῦ δὲν ἐπενεργεῖ ἀμέσως ἐπὶ τῆς ἀτμομηχανῆς, ἀλλὰ ἐμμέσως διὰ τροχῶν, λωρίων κτλ. Οἱ τρόποι οὗτοι τῆς τοιαύτης μεταδόσεως τῆς δυνάμεως δὲν εἶναι μὲν ἀτελεῖς, ἀλλ' ἔχουσι τὸ ἐλάττωμα ὅτι τὸ παρέχον τὴν δύναμιν δὲν δύναται νὰ εὑρίσκηται εἰς μακρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ δεχομένου αὐτήν. Ἀτμοκίνητος μηχανή, λόγου χάριν, δὲν δύναται νὰ κινῇ ὅλα τὰ ἐργοστάσια μιᾶς πόλεως ἢ καὶ μιᾶς συνοικίας, ἀλλὰ μόνον τὰ πλησίον αὐτῆς εὑρισκόμενα. Ὡσαύτως δι' ἑκάστην σιδηροδρομικὴν ἁμαξοστοιχίαν ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα ἀτμομηχανή, ἐν ᾧ θὰ ἦτο πολὺ ὠφελιμώτερον ἂν ὅλαι αἱ ἐξ ἑνὸς σταθμοῦ ἀπερχόμεναι ἁμαξοστοιχίαι θὰ ὑπηρετῶντο διὰ μιᾶς καὶ μόνης μηχανῆς. Σκοπὸς λοιπὸν τῶν τὴν χρησιμοποίητιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ μελετώντων εἶναι νὰ ἄρωσι τὰ ἐλαττώματα ταῦτα καὶ διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ῥεύματος νὰ κινῶσι μηχανάς, καθ' ὃν περίπου τρόπον ἡ ἐν τῷ νῷ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπηγάζουσα θέλησις κινεῖ διὰ τῶν νεύρων καὶ μυῶνων πόδας καὶ χεῖρας. Πλησίον τοῦ Βερολίνου κατεσκευάσθη ἤδη μικρὸς ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος, ἐν ᾧ αἱ ἅμαξαι κινοῦνται διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ῥεύματος ὡς διὰ μαγικῆς ῥάβδου, ἀφανῶς καὶ ἀθορύβως. Ἡ πλησίον τοῦ σταθμοῦ ἐστημμένη δυναμο-ἠλεκτρικὴ μηχανὴ ἐκπέμπει ἀνὰ λεπτὸν χίλια περίπου ἠλεκτρικὰ ῥεύματα ἐπὶ τῶν σιδηρῶν ῥάβδων, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τῶν σιδηρῶν τροχῶν τῶν ἁμαξῶν ἐπενεργεῖ ἐπὶ δευτέρας μηχανῆς, ἥτις κινεῖται θραδύτερον καὶ συνδέεται πρὸς τοὺς ἄξονας τῶν τροχῶν, οἵτινες κινοῦνται ἅμα ὡς ψαυσθῶσι διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ῥεύματος. Φανερὸν εἶναι ὅτι τὸ ῥεῦμα τοῦτο δύναται ἐπίσης καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν εἴτε ἀντλίαν, εἴτε τόρνον, ἢ καὶ ραπτικὴν μηχανήν. Μέχρι τοῦδε δὲν κατωρθώθη νὰ μεταδοθῇ ἡ ἠλεκτρικὴ δύναμις εἰς μεγαλειτέραν ἀπόστασιν τῶν 60 χιλιομέτρων, ἀλλ' οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι συντόρμως μεγίστη θὰ ἐπέλθῃ ὡς πρὸς τοῦτο πρόοδος, καὶ βεβαίως οἱ ἔγγονοι ἡμῶν θέλουσι μετὰ περιφρονήσεως ἀναλογίζεσθαι τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἔτους 1883, οἵτινες δὲν κατώρθωσαν οὐδὲ τὴν συγκέντρωσιν τῶν δυνάμεων διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

— Διὰ τηλεφώνου καὶ τηλεγράφου καὶ ἀκούομεν καὶ μανθάνομεν αὐθωρεὶ ὅτι συμβαίνει εἰς μεγάλας ἀποστάσεις καὶ γραφικὸς χαρακτὴρ κατωρθώθη ἤδη νὰ μεταδοθῇ μετὰ φωτογραφικῆς ἀκριβείας διὰ τοῦ τηλεγράφου· ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο καὶ νὰ βλέπωμεν ὅ,τι συμβαίνει εἰς μεγάλας ἀποστάσεις. Ἐσχάτως μόνον ἀνήγγειλον τεχνικαὶ ἐφημερίδες ὅτι Γόδρας τις ἐν Μελβούρνῃ τῆς Αὐστραλίας εὗρε τρόπον νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς παρευρισκομένους ὁλόκληρον ἱπποδρομίαν, λαμβάνουσαν χώραν εἰς πολλῶν μιλίων ἀπόστασιν, ἐπὶ μεταλλικῶν πλακῶν τοσοῦτον ἀκριβῶς, ὥστε οἱ θεαταὶ ἔβλεπον τὴν ἱπποδρομίαν ὡς διὰ θεατρικῶν διόπτρων. Πλὴν οὐδεμίαν περὶ τῆς εἰδήσεως ταύτης ἀναλαμβάνομεν εὐθύνην, διότι ἐνθυμούμεθα τὸ γαλλικὸν λόγιον· A beau mentir qui vient de loin.

— Ἐξ Ἀμερικῆς ἀναγγέλλεται ὡσαύτως ὅτι κατωρθώθη διὰ τηλεφώνου νὰ γείνῃ συνεννόησις εἰς ἀπόστασιν χιλίων καὶ πλέον χιλιομέτρων. Καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἐγένοντο ἤδη τοιούτου εἴδους δοκιμαί, ἀλλὰ δὲν ἐθεωρήθησαν πρακτικαὶ διότι μόνον ἐν νύκτα, ὅτε τὰ πάντα εἶναι ἥσυχα ἦτο δυνατὴ συνεννόησις.

— Ἑταιρία τις σιδηροδρομικὴ τῆς Βρεσλαβίας

κατεσκεύασεν ἐσχάτως σιδηροδρομικὴν ἅμαξαν, προσδιωρισμένην διὰ τὸν πρίγκηπα διάδοχον τῆς Γερμανίας. Ἡ ἅμαξα αὕτη εἶναι μὲν ἁπλῆ, καὶ δὲν περιέχει τὴν πολυτέλειαν τῶν διὰ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ῥωσσίας καὶ τὸν Ναπολέοντα κατασκευασθεισῶν ἁμαξῶν, εἶναι ὅμως ἐν τῇ ἁπλότητί της λίαν πρακτικὴ καὶ εἰς ἄκρον ἀναπαυτική. Τὸ ἓν μέρος αὐτῆς, τὸ διὰ τὸν διάδοχον, συνέχεται διὰ μικρᾶς γεφύρας μετὰ τοῦ μέρους, τοῦ προσδιωρισμένου διὰ τὴν σύζυγόν του· δίφυλλος θύρα χωρίζει τὰ δύο τμήματα. Ἡ πρώτη αἴθουσα περιέχει ἀνάκλιντρον, τὸ ὁποῖον μετατρέπεται εὐκόλως εἰς κλίνην, ἕδρας τινάς, δύο τραπέζας καὶ νιπτῆρα· ἀπὸ τῆς αἰθούσης ταύτης μεταβαίνει τις εἰς μικρὸν κοιτῶνα. Ἡ αἴθουσα τῆς πριγκηπίσσης εἶναι πολυτελεστέρα· ἔχει ἐν πρώτοις σκάδα ὀλοσκεπῆ, ὅθεν ἐλευθέρως ἐκτείνεται τὸ βλέμμα πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις· ἀπὸ δὲ τῆς αἰθούσης ταύτης εἰσέρχεταί τις εἰς εὐρύχωρον ἑστιατόριον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸν κοιτῶνα. Αἱ ἅμαξαι θερμαίνονται διὰ τοῦ ἀέρος, ἔχουσι δὲ καὶ διπλᾶς ὀέλους· οἱ τοῖχοι καὶ αἱ δροσαὶ εἶναι ἐκ καρύνου ξύλου, καὶ τὰ ἔπιπλα κεκαλυμμένα διὰ κυανοῦ δέρματος. Τὴν ἀναπαυτικὴν ταύτην ἅμαξαν προσέφερεν ἡ ἐν λόγῳ Ἑταιρία ὡς δῶρον εἰς τὸν πρίγκηπα.

— Ἡ βασιλικὴ Ἀκαδημία τῶν τεχνῶν ἐν Λονδίνῳ ἐξέθηκε τοὺς Θησαυροὺς τῆς ἐφετεινῆς ἐκθέσεώς της τὴν μὲν 4ην Μαΐου τῷ ἐκλεκτῷ κόσμῳ, τὴν δὲ 7ην τῷ γενικῷ δημοσίῳ. Τὰ ἐκτιθέμενα καλλιτεχνήματα εἶνε 1693, ἐν οἷς 1000 εἰκόνες καὶ 170 γλυπτικὰ ἔργα. Εἶνε δὲ αἱ πλεῖσται εἰκόνες προσωπογραφίαι· ὁ MILLAIS, STOOK καὶ ὁ HERKOMER ἀντιπροσωπεύονται καλῶς. Ἐξ ἐναντίου ὁ Γάλλος Κάρολος DURAN διὰ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ "ἡ Κόμησσα DALHOUSIE" οὔτε ἑαυτῷ, οὔτε τῇ κυρίᾳ ταύτῃ περιεποίησε τιμήν· ἡ ἐντύπωσις, ἣν προξενεῖ εἶνε ἡ αὐτή, ἣν καὶ εἰκὼν ἐφημερίδος τοῦ συρμοῦ. Μεταξὺ τῶν πολλῶν διακρίνονται τοῦ Ἄλμα TADEMA "ἡ πρὸς τὸν ναὸν πορεία" καὶ ἄλλαι εἰκόνες, αἵτινες ἀρκούντως ὑποδεικνύουσι τὰ προτερήματα καὶ τὴν εὐφυΐαν τοῦ ζωγράφου. Ὁ αἰγυπτιακὸς πόλεμος δὲν ἐξέκινησε μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ζωγραφικῆς, ὡς ἐνόμιζον τὸ κατ' ἀρχάς, ὁ δὲ κατάλογος περιέχει μόνον πέντε εἰκόνας μαχῶν καὶ μίαν προσωπογραφίαν τοῦ στρατηγοῦ WOLSELEY ὑπὸ Hall.

— Νέον καὶ σπουδαιότατον κατόρθωμα ἐγένετο ὑπὸ τοῦ τὴν Ἀφρικὴν περιηγουμένου γερμανοῦ ROBERT FLEGEL. Ὁ ἐγνωσμένος οὗτος περιηγητὴς καὶ ἐρευνητὴς τῆς Βενουὲ ὑπέστρεψεν σῶος καὶ ἀβλαβὴς εἰς Λάγος ὁπόθεν ἀναγγέλλει ὅτι ἔφθασεν εἰς τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ τούτου καὶ τὴν 19ην Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑπερέβη τὴν κοίτην αὐτοῦ εἰς ὕψος 1600 μέτρων περίπου πρὸς τὸ μέρος τῆς Λογόνης. Ἡ ἐξάντλησις τῶν ἐφοδίων του ἠνάγκασεν αὐτὸν εἰς ὑποστροφήν. Αἱ ἔρευναί του ἐγένοντο μέχρι 4ου βορ. πλάτ. καὶ 18ου ἀνατ. μήκ. φωτίζουσι δηλονότι ἱκανὸν μέρος χώρας τελέως ἀγνώστου μέχρι τοῦδε. Ὁ FLEGEL ἐπικυροῖ καὶ τὴν πληροφορίαν τοῦ BARTH ὅτι ἡ χώρα Benuë συνέχεται μετὰ τοῦ Δζάτ διὰ τῶν τελμάτων Tuburi.

— Ἐντὸς ὀλιγῳ χρόνῳ ἐκδοθήσεται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διάταγμα, δι' οὗ τὸ περίφημον Μουσεῖον τοῦ Βουλὰκ ἀναγορεύεται ἰδιοκτησία τοῦ κράτους καὶ τίθενται ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀρχαῖα μνημεῖα. Οἱαδήποτε καταστροφὴ καὶ παραμόρφωσις αὐτῶν θεωρηθήσεται ἐν τῷ μέλλοντι ὡς ἔγκλημα.

— Ἐσχάτως ἐκοινοποιήθη τοῖς μέλεσι τῆς "Association Littéraire Internationale" ὅτι ἡ ἕκτη διεθνὴς σύνοδος τῶν συγγραφέων γενήσεται κατὰ Σεπτέμβριον ἐ. ἔ. ἐν Ἀμστελοδάμῳ, καθ' ἣν ἐποχὴν δηλ. καὶ ἡ αὐτόθι παγκόσμιος Ἔκθεσις διαρκεῖ καὶ ἡ διεθνὴς σύνοδος τῶν Ἐλευθεροφρόνων θὰ λάβῃ χώραν. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ἐξέδωκεν ἀγώνισμα διὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον, περὶ οὗ μανθάνομεν τὰ ἑπόμενα. Θέμα δέον νὰ ἦνε· "Ὀλανδία καὶ ἡ περὶ σκέπτεσθαι καὶ γράφειν ἐλευθερία κατὰ τὸν 17 καὶ 18 αἰῶνα, μελέτη περὶ Ὀλανδίας ὡς καταφυγίου τῶν ἐλευθεροφρόνων." Τὰ χειρόγραφα δέον νὰ περιέχωσιν ὅσον καὶ φύλλον ἐφημερίδος ἤτοι 1000—1200 στίχους ἐκ 40 χαρακτήρων καὶ εἰ δυνατὸν νὰ γραφῶσιν εἰς γλῶσσαν γαλλικήν. Καὶ γίνονται μὲν παραδεκτὰ καὶ τὰ ἐν ἄλλαις γλώσσαις γεγραμμένα, ἀλλὰ μόνον τὰ ἐν γαλλικῇ ἐκτυπωθήσονται δαπάναις τῆς Ἀκαδημίας ἅμα τύχωσιν ἑνὸς τῶν βραβείων. Τὸ πρῶτον βραβεῖον συνίσταται ἐκ μεταλλίου κατεσκευασμένου ἐξ ἐπικεχρυσωμένου ἀργύρου, τὰ δὲ ἄλλα ἐξ ὀρειχαλκίνων. Ἡ διανομὴ τῶν βραβείων γενήσεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. Συγγραφεῖς ἁπασῶν τῶν χωρῶν, ἔστω καὶ μὴ ὄντες μέλη τοῦ Συλλόγου, δύνανται νὰ συμμετάσχωσι τοῦ διαγωνισμοῦ.

— Ἡ διοίκησις τῶν σιδηροδρόμων μεταξὺ Βερολίνου καὶ Ἄνχαλτ εὗρεν ὅτι οἱ ἐκ χάρτου τροχοὶ τῶν ἁμαξῶν, οἵτινες κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πρὸς δοκιμὴν μόνον καὶ ἐν ἐλαχίστῳ ἀριθμῷ εἶχον τεθῆ εἰς χρῆσιν, εἶνε τοσοῦτον ἀσφαλεῖς, ὥστε ἄνευ δισταγμῶν διέταξε τὴν κατασκευὴν μεγάλου ἀριθμοῦ τοιούτων τροχῶν. Ὁ Κρουπ ἐν Ἔσσεν ἀνέλαβε τὴν κατασκευὴν καὶ χορήγησιν αὐτῶν. Ὁ ἰδιώτης θὰ δδχολευθῇ πολὺ ἵνα διακρίνῃ τὸν χάρτινον τροχὸν ἀπὸ τοῦ σιδηροῦ, ἀφ' οὗ κατ' οὐδὲν ἄλλο διαφέρει ἢ μόνον κατὰ τὸ βάρος.

— Ὁ ἀτμὸς ἐν τῇ φωτογραφικῇ τέχνῃ. Ἀμερικανός τις ὀνόματι CH. FONTAYNE ἐν Κιγκινάτῃ κατώρθωσε νὰ μεταχειρισθῇ τὸν ἀτμὸν εἰς τὴν φωτογραφίαν καὶ νὰ κατασκευάσῃ μηχανὴν πρὸς παραγωγὴν ἀντιτύπων, ἥτις καὶ αὐτὰ τὰ ταχύτατα πιεστήρια τῶν Ἐφημερίδων κατὰ πολὺ ὑπερβάλλει ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρὸς τὸ λειτουργεῖν ἱκανότητα. Διὰ τῆς μηχανῆς ταύτης παρασκευάζει 200 εἰκόνας κατὰ λεπτόν, οὕτω δὲ ὁ εὐαίσθητος χάρτης μένει ἐκτεθειμένος τῇ ἐπενεργείᾳ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων μόνον 0,3 τοῦ δευτερολέπτου! Ἡ ταχύτης αὕτη εἶνε ἐσβαίως δυνατὴ μόνον ὅταν πρόκηται περὶ μικρῶν εἰκόνων, διότι ὅταν αὐταὶ ἦνε μείζους ἡ μηχανὴ ἑτοιμάζει 2500 ἀντίτυπα ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, ὅπερ ὅπως δήποτε λίαν σημαντικὸν ποσὸν εἶνε. Οὕτω δὲ αἱ φωτογραφικαὶ εἰκόνες παρασκευάζονται εἰς βιβλίον ἐξ ἴσου ταχέως ἢ μᾶλλον ταχύτερον ἢ τὸ κείμενον, διότι συνήθη τυπογραφικὰ πιεστήρια, ὅπως τούτων γίνεται χρῆσις προκειμένου περὶ καλλιτέρων ἐργασιῶν, σπανίως ἐκτυποῦσι πλείω τῶν 1000 τυπογραφικῶν φύλλων καθ' ὥραν.

Η ΣΤΕΨΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ ΕΝ ΜΟΣΧΑι.

(Μετὰ τεσσάρων εἰκόνων, ὅρα σελ. 36, 37, 40 καὶ 41.)

Ἡ ἀρχαία καὶ ἱερὰ τοῦ ἐκτεταμένου ῥωσσικοῦ κράτους πρωτεύουσα, ἡ Μόσχα, παρέστη κατ' αὐτὰς μάρτυς γεγονότος μεγίστην ἔχοντος σημασίαν, γεγονότος χαιρετισθέντος ὑπὸ πολλῶν ἑκατομμυρίων λαοῦ μετὰ συγκινήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀπεριγράπτου. Τὴν 15/27 τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἐστέφθη ἐπισήμως ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας Ἀλέξανδρος Γ'., ὅστις ἀπὸ δύο ἐτῶν βασιλεύει. Ἐν Ῥωσσίᾳ ἡ στέψις τοῦ Τσάρου ἔχει πολὺ μεγαλειτέραν σημασίαν ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ χώρᾳ, διότι ὁ τσάρος τότε μόνον θεωρεῖται πράγματι μονάρχης ὅταν στεφθῇ ἐπισήμως ἐν Μόσχᾳ διὰ τοῦ στέμματος τῶν Ῥωσσων αὐτοκρατόρων καὶ χρισθῇ τὸ ἅγιον μῦρον ἐνώπιον τοῦ λαοῦ του. Μεγάλαι καὶ ἔκτακτοι ἐγένοντο διὰ τὴν τελετὴν ταύτην παρασκευαί· ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ ἐξ αὐτῶν ἔτι τῶν ἀπωτάτων ἐπαρχιῶν, προσῆλθον εἰς Μόσχαν ἐπιτροπαί, ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τὴν στέψιν καὶ εἰς τὰς ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ τελεσθησομένας ἑορτάς· ὅλαι αἱ τάξεις τοῦ λαοῦ ἀντεπροσωπεύοντο, ἀπὸ τοῦ πλουσιωτέρου καὶ εὐγενοῦς κτηματίου καὶ μεγιστᾶνος μέχρι τοῦ πτωχοτέρου χωρικοῦ, ὅστις εἶναι εὐτυχὴς κἂν ἅπαξ ἐν τῷ βίῳ του δυνάμενος νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸν αὐτοκράτορά του. Ὅλαι αἱ ξέναι κυβερνήσεις ἀπέστειλαν ἐκτάκτους πρεσβευτάς, πρίγκηπας, δούκας, ἡγεμόνας· ὅλαι σχεδὸν αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες εἶχον ἐν Μόσχᾳ εἰδικοὺς ἀνταποκριτάς, οἵτινες δι' ἀδρωτάτων δαπανῶν ἀνήγγελλον τηλεγραφικῶς τὰ συμβαίνοντα. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ἡ τελετὴ τῆς στέψεως ἐγένετο ἐν πλήρει τάξει καὶ ἡσυχίᾳ, οὐδενὸς οὐδὲ τοῦ ἐλαχίστου συμβάντος ἀτακτήματος ἢ δυστυχήματος. Πάντες ἐφιλοτιμήθησαν νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν τῆς τελετῆς.

Ἐν ὀλίγοις θέλομεν προσπαθήσει νὰ σκιαγραφήσωμεν τὰ τῆς τελετῆς, ὅπως δώσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν μικράν τινα αὐτῆς ἰδέαν.

Τῇ 15

Ο ΕΝ ΜΟΣΧΑ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ.

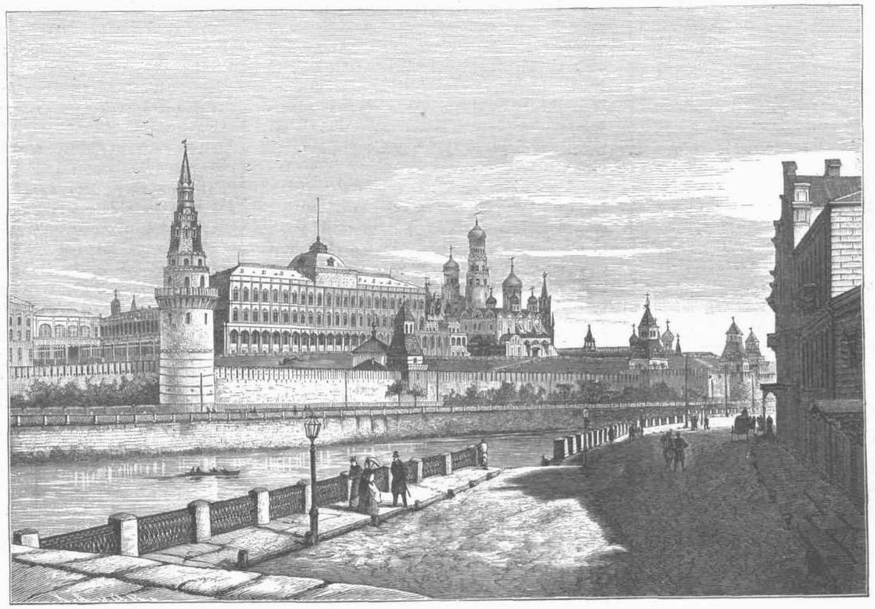

ΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟΝ

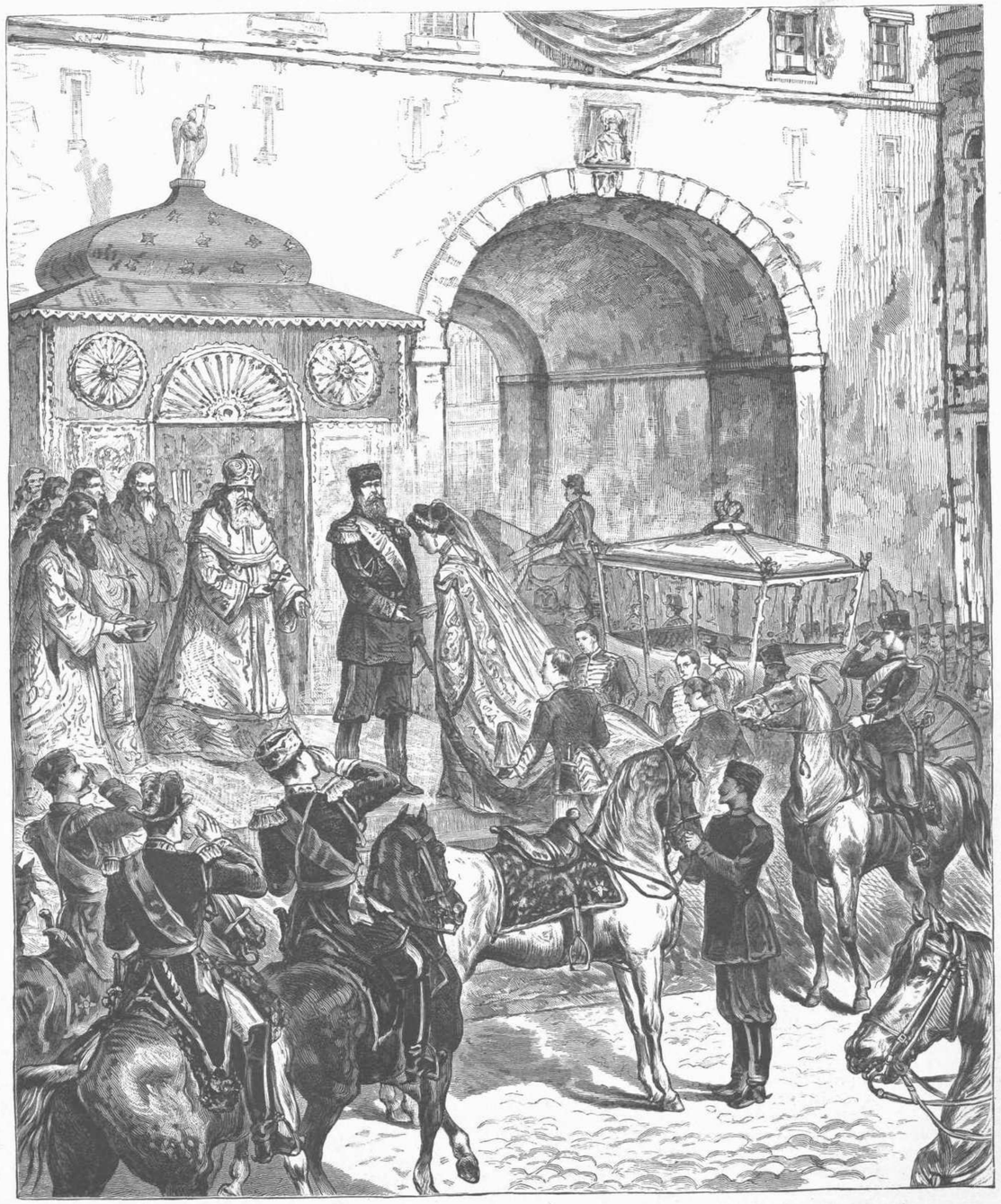

ΑΙ ΑΑ. ΜΜ. ΠΡΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ.

λίτης ηὐλόγησε τὸν αὐτοκράτορα ἐπιθεὶς ἐπὶ τῆς κεκλιμένης αὐτοῦ κεφαλῆς τὴν χεῖρά του. Τότε ὁ αὐτοκράτωρ λαβὼν τὸ προσενεχθὲν αὐτῷ στέμμα τὸ ἐπέθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ προσκαλέσας τὴν αὐτοκράτειραν, γονατίσασαν ἐνώπιον του, ἔψαυσε διὰ τοῦ στέμματος τὸ μέτωπόν της. Ἑκατὸν καὶ εἷς πυροβολισμοὶ ἀνήγγειλον τὴν τέλεσιν τῆς στέψεως. Ὁ αὐτοκράτωρ ἀποθέσας μετὰ ταῦτα ὃ ἐκράτει ξίφος καὶ τὴν σφαῖραν ἐγονάτισε καὶ προσηυχήθη ἐν βιβλίῳ, παραδοθέντι αὐτῷ παρὰ τοῦ μητροπολίτου, κατελθὼν δὲ τοῦ θρόνου μετὰ τῆς αὐτοκρατείρας ἐπορεύθη πρὸς* τὴν ὡραίαν πύλην, ὅπως χρισθῶσι. Πυροβολισμοὶ ἀνήγγειλον πάλιν τὴν ἐπίθεσιν τοῦ μύρου. Εὐθὺς μετὰ ταῦτα ὁ μὲν αὐτοκράτωρ εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ νάρθηκος καὶ παρὰ τὴν ἁγίαν τράπεζαν ἱστάμενος ἐκοινώνησε τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ἡ δὲ αὐτοκράτειρα ἐδέξατο τὴν θείαν Μετάληψιν ὡς συνήθως, ἱσταμένη ἔξωθεν τῆς ὡραίας πύλης. Ἡ ἐντὸς τοῦ νάρθηκος εἴσοδος ἐπιτρέπεται μόνον τῷ αὐτοκράτορι, ὅστις θεωρεῖται καὶ ἀρχιηγὸς τῆς Ἐκκλησίας. Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὅλοι οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἀντήχησαν καὶ 101 πυροβολισμοί, ἀγγέλλοντες ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν μετέλαβε τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Ἦτο ἡ λαμπροτέρα στιγμὴ τῆς μεγαλοπρεποῦς τελετῆς. Οἱ ξένοι ὁμολογοῦσιν ὅτι οὐδέποτε θέλουσι λησμονήσει τὸ ἐπιβάλλον τῆς θρησκευτικῆς ταύτης τελετῆς.

Αἱ ΑΑ. ΜΜ. ἐκάθησαν πάλιν ἐπὶ τοῦ θρόνου, εἰς ὃν προσῆλθε πρῶτος ὁ κλῆρος καὶ ὅλαι αἱ ἐπισημότητες, ὅπως προσφέρωσιν αὐταῖς τὰ συγχαρητήριά των. Μετ' ὀλίγον ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα, φοροῦντες τὸν μανδύαν καὶ τὸ στέμμα ἐξῆλθον τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ καὶ μετέβησαν εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ἔνθα δεκτοὶ γενόμενοι παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Βλαδιμήρου καὶ ὅλου τοῦ κλήρου προσηυχήθησαν παρὰ τοὺς τάφους τῶν ἀρχαίων Τσάρων, καὶ ἐκεῖθεν διηυθύνθησαν ἐν ἐπισήμῳ πάλιν πομπῇ πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἵνα πάλιν ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ Κρεμλῖνον, ὅπως παραστῶσιν εἰς τὸ ἐπίσημον αὐτοκρατορικὸν γεῦμα.

Τὸ γεῦμα τῆς στέψεως ἔχει ἐπίσημον χαρακτῆρα καὶ παρατίθεται κατὰ τοὺς κεκανονισμένους τόπους. Ἐμφαίνει τὸν Τσάρον τρώγοντα καὶ πίνοντα ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ του. Οἱ ἀρχαῖοι ἡγεμόνες τῆς Ῥωσσίας ἐκάθηντο ἐν ὑπαίθρῳ παρὰ τὴν πλουσίως διεσκευασμένην τράπεζαν καὶ συνέτρωγον μετὰ τοῦ λαοῦ· σήμερον ἡ ἀθιμοταξία μετεβλήθη κάπως καὶ τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος τρώγει τὴν ἡμέραν τῆς στέψεως ἐν μεγαλοπρεπεῖ αἰθούσῃ καὶ καθήμενον ἐπὶ θρόνου. Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ θρόνου ἐκάθησαν ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα ἐν τῇ ἐπισήμῳ καὶ πλουσίᾳ αὐτῶν στολῇ. Τὰ φαγητὰ εἰσεκομίσθησαν ἐπὶ χρυσῶν πινακίων παρὰ τοῦ μεγάλου αὐλάρχου καὶ παρετέθησαν· εἶτα προσελθὼν ὁ μητροπολίτης Μόσχας ηὐλόγησε τὰ φαγητά, καὶ αἱ ΑΑ. ΜΜ. ἤρχισαν τρώγουσαι· μετὰ τὸ πρῶτον φαγητὸν καὶ ἀφ' οὗ ὁ αὐτοκράτωρ ἔπινε τὸ ποτήριόν του ὅπως τῷ δώσωσιν οἶνον ἐκάθησαν μετὰ βαθεῖαν ὑπόκλισιν ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι ἐν ταῖς ὡρισμέναις αὐτοῖς θέσεσι. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἐπαίανιζον μουσικαὶ καὶ καθ' ἑκάστην πρόποσιν ἀντήχουν πυροβολισμοί, 61 κατὰ τὴν πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος, 51 κατὰ τὴν ὑπὲρ τῆς αὐτοκρατείρας, 31 κατὰ τὴν ὑπὲρ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, καὶ 21 τέλος κατὰ τὴν πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ κλήρου καὶ πάντων τῶν πιστῶν ὑπηκόων. Τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο γεῦμα ἐτελείωσε κατὰ τὴν 3ην μ. μ. ὥραν.

Ἐγερθεῖσαι αἱ ΑΑ. ΜΜ. καὶ συνοδευόμεναι ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν, τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν αὐλικῶν ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ἰδιαίτερα αὐτῶν δωμάτια. Οὕτως ἔληξεν ἡ τελετὴ τῆς στέψεως.

Τὰ κειμήλια τοῦ στέμματος. Τὸ μέγα αὐτοκρατορικὸν στέμμα, δι' οὗ ἐστέφθη ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος Γ'. διακρίνεται διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν πολυτίμων λίθων καὶ τὴν ἄκραν αὐτοῦ φιλοκαλίαν. Ἐκτὸς τοῦ μεγάλου ῥουβίνου, ἐφ' οὗ ἵσταται ὁ ἐκ πέντε μεγάλων ἀδαμάντων ἀποτελούμενος σταυρός, διακοσμεῖται τὸ στέμμα διὰ πλείστων ἀδαμάντων καὶ μαργαριτῶν. Ἐν ἔτει 1865 ἐζυγίσθησαν ὅλοι οἱ πολύτιμοι οὗτοι λίθοι ἰδιαιτέρως, καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν ὑπελογίσθη εἰς ἓν ἑκατομμύριον ἀργυρῶν ῥουβλίων. Τὸ στέμμα κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ ἐν Γενεύῃ ἀδαμαντοπώλου Ποζιὲ διαταγῇ τῆς αὐτοκρατείρας Αἰκατερίνης Β'. — Τὸ μικρότερον στέμμα τῆς αὐτοκρατορίσσης εἶναι κατεσκευασμένον κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ μεγάλου· ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὑπάρχει ἀδαμάντινος σταυρὸς καὶ εἰς τὸ κάτω μέρος στίλβουσιν 22 πολύτιμοι λίθοι. — Τὸ σκῆπτρον, ὅπερ ἐκράτει ὁ αὐτοκράτωρ κατὰ τὴν στέψιν, εἶναι ἐκ χρυσοῦ· τὴν ἄνω αὐτοῦ ἄκραν ἐπιστέφει ὁ μέγας ὀρλώφειος ἀδάμας, ὅστις ζυγίζει 194¾ καράτια καὶ οὗ ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς 2½ ἑκατομμ. ῥουβλίων. — Ὁ θρόνος τοῦ αὐτοκράτορος εἶναι ὁ αὐτός, οὗ ἐχρήσατο ὁ πρῶτος ἡγεμὼν ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Ῥωμανώφ, ὁ Τσάρος Μιχαὴλ Θεοδορώφ. Ὁ θρόνος οὗτος, δῶρον τοῦ Σάχη τῆς Περσίας, Ἀβ̃β̃ᾶ, λέγεται ὁ περσικὸς· μυθώδης εἶναι ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἀριθμὸς τῶν πολυτίμων λίθων, 60 ῥουβίνια, 600 σάπφειροι, 600 σμάραγδοι, 600 καλάϊδες (περοῦζιδες) ὧν τινες ἔχουσι τὸ μέγεθος ὠοῦ περιστερᾶς. Ὁ θρόνος δὲ τῆς αὐτοκρατείρας εἶναι ὁ ἀδαμάντινος καλούμενος θρόνος τοῦ Τσάρου Ἀλεξίου, πατρὸς τοῦ Μεγάλου Πέτρου.

Αἱ ἑορταὶ ἐν Μόσχᾳ. Εὐθὺς μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς στέψεως ἤρξαντο ἐν Μόσχᾳ αἱ ἑορταί, αἵτινες ὅλαι ἐγένοντο μετ' ἐκτάκτου λαμπρότητος καὶ πολυτελείας. Καὶ πρῶτον μὲν ἡ φωταψία τῆς πόλεως καὶ ἰδίως τοῦ Κρεμλίνου παρίστα θέαμα μοναδικόν. Ἄπειρον πλῆθος λαοῦ συνωθεῖτο ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ταῖς πλατείαις ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ· οὐδὲν εὐτυχῶς οὔτε δυστύχημα συνέβη, οὔτε ἀταξία. Ἐπὶ ὅλων τῶν προσώπων ἦν ἀπεικονισμένη ἡ εἰλικρινεστέρα χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις.

Μεγαλοπρεπὴς ἦτο ὁ χορός, ὃν ἡ ἀριστοκρατία τῆς Μόσχας διωργάνισεν εἰς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος ἐν τῇ ἀριστοκρατικῇ λέσχῃ. Οἱ προσκεκλημένοι ὑπερέβαινον τὰς τρεῖς χιλιάδας· αἱ αἴθουσαι ἦσαν διεσκευασμέναι μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας καὶ πλούσιαι ἦσαν αἱ τράπεζαι· ὅ,τι ἰδίως ἐνεποίει ἐντύπωσιν ἀρίστην ἦτο ἡ ἀφθονία τῶν ἀνθέων, τὰ ὁποῖα, οὕτως εἰπεῖν, εἶχον μεταβάλει τὰς αἰθούσας ἐκείνας εἰς εὐθαλλεῖς κήπους. Τὴν 10½ ὥραν εἰσῆλθον εἰς τὴν Λέσχην αἱ ΑΑ. ΜΜ. καὶ παρέμειναν μέχρι τῆς 11½. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐχόρευσε πρῶτον μὲ τὴν σύζυγον τοῦ ἀρχιδουκὸς τῆς Αὐστρίας Καρόλου Λουδοβίκου, ἀδελφοῦ τοῦ αὐστριακοῦ ἡγεμόνος· ἡ δὲ αὐτοκράτειρα ἐχόρευσε μὲ τοὺς Ῥώσσους πρίγκηπας Βοβρίσκην καὶ Σερεμέτιεφ. Πολυτελεστάτη ἦτο ἡ ἐνδυμασία τῆς αὐτοκρατείρας, συγκειμένη ἐκ χιτῶνος ἐκ λεπτοτάτου λευκοῦ ὑφάσματος (crêpe), κεντημένου δι' ἀργυρῶν ἴων καὶ τῶν λεγομένων ἴων τῆς Πάρμης.

Μνείας ἀξία εἶναι καὶ ἡ ἐν τῷ Μεγάλῳ Θεάτρῳ παράστασις. Φωτισμὸς ἄπλετος, στολαὶ ποικίλαι, ἐνδυμασίαι κυριῶν πλουσιώταται. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. εἰσῆλθον εἰς τὸ μέγα θεωρεῖον εἰς τὰς 7½ μ. μ., χαιρετισθεῖσαι δι' ἐνθουσιαστικῶν ζητωκραυγῶν. Παρὰ τὸν αὐτοκράτορα ἐν τῷ μεγάλῳ θεωρείῳ ἐκάθητο καὶ ἡ βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων Ὄλγα.

Ἐπιλείψει ἡμῖν ὁ χῶρος, ἐὰν ἠθέλομεν περιγράψει πάσας τὰς ἐν Μόσχᾳ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας τελεσθείσας ἑορτάς, ὧν ἡ ἀνάμνησις θέλει μείνει ζωηρὰ εἰς πάντας τοὺς παρευρεθέντας. Προσεχῶς τὸ αὐτοκρατορικὸν τῆς Ῥωσσίας ζεῦγος ἀπέρχεται τῆς Μόσχας διευθυνόμενον εἰς Πετροῦπολιν, οἱ δὲ ἔκτακτοι ἀπεσταλμένοι καὶ προσκεκλημένοι ἀπέρχονται ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, μάρτυρες παραστάντες τοῦ ἀκρατήτου ἐνθουσιασμοῦ τοῦ ῥωσσικοῦ λαοῦ ἐπὶ τῇ αἰσίως τελεσθείσῃ στέψει τοῦ αὐτοκράτορας αὐτοῦ.

Τὴν σύντομον ταύτην περιγραφὴν τῶν ἐν Μόσχᾳ ἑορτῶν συνοδεύομεν διὰ τῶν εἰκόνων τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Γ'. καὶ τῆς αὐτοκρατείρας Μαρίας ἐν τῇ λαμπρᾷ αὐτῶν τῆς στέψεως στολῇ ὡς καὶ δι' ἄλλων δύο εἰκόνων, ὧν ἡ μὲν παριστᾷ τὸν νέον ναὸν τοῦ Σωτῆρος ἐν τῷ Κρεμλίνῳ ἐγκαινιασθέντα κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς στέψεως, ἡ δὲ τὸν αὐτοκράτορα ὑποδεχόμενον τὴν αὐτοκράτειραν πρὸ τοῦ ναοῦ, ἐν ᾧ ἐτελέσθη ἡ στέψις.

ΜΙΧΑΗΛ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.

Ἱστορικὸν διήγημα.

(Συνέχεια.)

Κατὰ τὰς πρὸς τὸν γέροντα ὁδηγὸν συμφωνίας ὁ Στρατηγόπουλος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ στρατόπεδόν του, ἔνθα διέταξε τοὺς ἱππεῖς του νὰ ἑτοιμασθῶσι· συγχρόνως δὲ ἀπέστειλε πρὸς ὅλους τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἐθελοντῶν τὴν διαταγήν, πρὶν ἢ χαράξῃ νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὴν πόλιν, διότι ἡ ἔφοδος ἔμελλε ν' ἀρχίσῃ ἅμα ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου. Αὐτὸς δὲ μὲ τοὺς ἱππεῖς του διηυθύνθη πρὸς τὴν "χρυσῆν πύλην", ἣν ἔμελλε νὰ τῷ ἀνοίξῃ ὁ Γλαβάτος. Ἐλεῖ πρὸ τῆς πόλης ἵστατο καὶ ἐπερίμενεν· ἀλλ' αἱ ὧραι παρῆρχοντο καὶ ὄπισθεν τῆς πόλης ἄκρα ἐπεκράτει ἡσυχία. Ὁ Στρατηγόπουλος, μὴ δυνάμενος νὰ ἐξηγήσῃ τὸ αἴτιον τῆς τοιαύτης βραδύτητος, ἤρξατο φοβούμενος μὴ ὁ γέρων Ἀνδρόνικος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκτελέσῃ τὸν σκοπόν του. Ἤδη ἔβλεπε τὰς πρώτας ἀκτίνας τῆς ἀναγεννωμένης ἡμέρας· ἤδη ᾐσθάνετο ἐπερχομένην τὴν πιθανότητα τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐφόδου εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν, καὶ ἡ γενναία αὐτοῦ ψυχὴ ἀντεστρατεύετο κατὰ τῆς τοιαύτης πιθανότητος. Ὁ Στρατηγόπουλος ἦτο ἀνὴρ τῆς πράξεως· στρατηλάτης ἐξεσκημένος παρέβλεπεν, ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ ἐνεργήσῃ, πᾶν πρόσκομμα, πᾶσαν ἀντίστασιν· κατατρυχόμενος ὑπὸ τῆς ἀνυπομονησίας του καὶ πεποιθησιν ἔχων ἐπὶ τὴν τύχην του, ἥτις τοσάκις τῷ εἶχε προσέλθει ἐπίκουρος καὶ εἰς δυσκολωτέρας ἔτι περιστάσεις, ἔδωκεν εἰς τοὺς ἄνδρας του τὸν τὸν πρόσταγμα νὰ κρημνίσωσι διὰ τῶν πελέκεων αὐτῶν τὴν βαρεῖαν πύλην καὶ νὰ στήσωσι τὰς κλίμακας ὅπως ἐπιβῶσι τοῦ τείχους· καλῶς ἐνόει ὁ στρατηγὸς ὅτι μόνον διὰ τολμήματος ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ τὴν νίκην.

Οἱ ἄνδρες του, συνειθισμένοι ἀνέκαθεν νὰ ὑπακούωσιν αὐτῷ τυφλῶς προέδησαν ἀμέσως εἰς ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς. Βαρεῖς ἔπεσαν οἱ πελέκεις κατὰ τῆς πύλης καὶ μετ' οὐ πολὺ ῥῆγμα ἔχαινεν εὐρύ· συγχρόνως δὲ ἐστήθησαν καὶ αἱ κλίμακες καὶ ἡ ἀνάβασις τοῦ τείχους ἤρξατο. Τοῦτο δὲ συνέβαινε καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Γλαβάτος μετὰ τῶν ὀπαδῶν του ἀφίκετο ἔμπροσθεν τῆς πόλης. Τέλος μετὰ βροντώδους πατάγου κατέπεσεν ἡ βαρεῖα πύλη, ἐν ᾧ οἱ ἐπὶ τοῦ τείχους ἀναβάντες ὁπλῖται ἐφόνευον τοὺς ἀραιοὺς φρουροὺς καὶ ἔρριπτον τὰ πτώματα αὐτῶν εἰς τὴν βαθεῖαν τάφρον.

Ἀπερίγραπτος ἦτο ὁ θόρυβος, ὁ παρακολουθήσας τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην καὶ αἰφνιδίαν ἔφοδον. Ὁλόκληρος ἡ πόλις ἀνεστατώθη· πανταχόθεν ἐφαίνοντο ἄνθρωποι τρέχοντες, καὶ αἱ κραυγαὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παίδων ἀνεμιγνύετο μετὰ τῶν ἀγρίων φωνῶν τῶν ἠχουσῶν ἀπὸ τοῦ τείχους· "Νίκη τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ Ἰωάννη, νίκη!"

Τότε οἱ ἱππεῖς τοῦ Στρατηγοπούλου ὥρμησαν διὰ τῆς ἀνοικτῆς πύλης εἰς τὴν πόλιν· προηγεῖτο αὐτῶν ἐπὶ τοῦ λευκοῦ αὐτοῦ ἵππου ὁ στρατηγός. Εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ τείχους ἀντηχούσας ζητωκραυγὰς ἀπήντησαν ἄλλαι ἐκ τῆς πόλεως· ἦτο ὁ Γλαβάτος μετὰ τῶν ὀπαδῶν του, οἵτινες ἀνήγγελλον τὴν παρουσίαν των. Ἤδη αἱ πρῶται ἀκτίνες τῆς νέας ἡμέρας διέσχιζον τῆς νυκτὸς τὰ σκότη· ἤδη ἔστιλβεν ἀπ' ἀνατολῶν ἡ πρώτη λάμψις, ἡ ἀναγγέλλουσα τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀστέρος τῆς ἡμέρας, ὅτε ὁ Στρατηγόπουλος παρακολουθούμενος ὑπὸ τῶν ἱππέων του καὶ ὑπὸ χιλιάδων ἐθελοντῶν εἰσήρχετο ἐντὸς τῆς πόλεως.

Ἀντίστασις οὐδαμοῦ ἐφαίνετο· τὰ μόνα θύματα τῆς αἰφνιδίας ταύτης ἐπιθέσεως ἦσαν οἱ ἐπὶ τῶν τειχῶν φύλακες, οἱ δὲ μεμονωμένοι καὶ ἀραιοὶ ὁπλῖται τοῦ Βαλδουίνου, οἱ ἀπομείναντες ἐν τῇ πόλει, οὐδὲ ἐτόλμων νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς, πεπληρωμέναις ἤδη ὑπὸ τῶν εἰσορμησάντων ἀνδρῶν τοῦ Ἕλληνος αὐτοκράτορος. Ὁποῖοι ὅμως ἦσαν καὶ οἱ ὑπερασπισταὶ οὗτοι τοῦ καταρρέοντος θρόνου τοῦ δυστυχοῦς Βαλδουίνου; Μισθωτοὶ τυχοδιῶκται, οἵτινες ἐπιλήσμονες τοῦ ὅρκου των, δὲν ἠνόουν νὰ διακινδυνεύσωσι τὴν ζωήν των ὑπὲρ ἡγεμόνος, ὅστις δὲν ἦτο πλέον εἰς θέσιν ν' ἀνταμείψῃ τὰς ὑπηρεσίας των. Ἦτο λοιπὸν δυνατόν, ὁ Βαλδουίνος μόνος καὶ ἐγκαταλελειμμένος νὰ σκεφθῇ περὶ ἀντιστάσεως; Ἠδύνατο νὰ σώσῃ τὸν θρόνον του χωρὶς νὰ ἔχῃ οὐδὲ ἕνα φίλον, οὐδὲ ἕνα βραχίονα ὑφούμενον ὑπὲρ αὐτοῦ; Ἀτυχέ, δύστυχε βασιλεῦ!

Καὶ ὁ Στρατηγόπουλος διήρχετο τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἐν θριάμβῳ ὑπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἀνατείλαντος ἡλίου. Καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μόλις ἐγερθέντες τοῦ ὕπνου, ἤνοιγον τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν των καὶ ἔβλεπον μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως διαβαίνοντα τὰ νικηφόρα στίφη. Ἔβλεπον τὰς ἑλληνικὰς σημαίας, τὰ σημεῖα τῶν ἀρχαίων αὐτῶν ἡγεμόνων τὰ σεπτά· ἤκουον τὰς ἐνθουσιώδεις κραυγὰς τῶν στρατιωτῶν, καὶ ἠρώτουν ἑαυτοὺς μὴ τοῦτο ἦτο ὄνειρον εὐχάριστον!

Ὄχι, δὲν ἦτο ὄνειρον! Ἦτο πραγματικότης ψηλαφητή! Ἦτο ἡ ἐκπλήρωσις πόθου γενικοῦ!

Ἡ ἀπαισία προφητεία, ἡ τοσοῦτον τρομάξασα τὸν αὐτοκράτορα Βαλδουίνον, εἶχε πραγματοποιηθῆ. Ὁ ἀπεικονισμένος ἵππος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναῷ ἐχρεμέτισε, καὶ ὁ χρεμετισμὸς οὗτος ἐσήμαινε τὴν πτῶσιν τοῦ Βαλδουίνου, ἥτις καὶ ἐτελέσθη. Ἦτο ἡ ἀνταπόδοσις τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν ξένων κατακτητῶν μετὰ παρέλευσιν 57 ὅλων ἐτῶν· ἦτο ἡ τελευταία ὥρα, ἡ ἠχήσασα διὰ τοὺς ξένους κατακτητὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βυζαντίου!

Ἡ ὑπερήφανος παρὰ τὸν Βόσπορον μητρόπολις ὑπεδέχθη μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας τοὺς ἀρχαίους, νομίμους αὐτῆς κυρίους· ὁ δαφνοστεφὴς στρατάρχης Στρατηγόπουλος ἀπέδωκε πάλιν εἰς τοὺς βυζαντινοὺς αὐτοκράτορος τὴν λαμπρὰν καὶ μεγαλοπρεπῆ αὐτῶν πρωτεύουσαν!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Ο ΑΝΑΚΤΗΘΕΙΣ ΘΡΟΝΟΣ.

Ἐν ᾧ ὁ Ἀλέξιος Στρατηγόπουλος ἐπεχείρει τὴν εὐτολμον αὐτοῦ εἴσοδον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βαλδουίνου, καὶ ἐλάμβανον χώραν τὰ συμβάντα, ἅτινα ἐξεθέσαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ, διέμενεν ὁ αὐτοκράτωρ Παλαιολόγος, ἥσυχος κατὰ τὸ φαινόμενον ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ σκηνῇ, ἥτις ἦτο ἐστημένη εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ πιστοῦ αὐτοῦ στρατηγοῦ ἀπόστασιν.

Ὁ Παλαιολόγος εἶχεν ἀναθέσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρακινδυνευομένης ἐπιχειρήσεως εἰς τὸν δεδοκιμασμένον φίλον του, τὸν Στρατηγόπουλον, καὶ ὅτε οὗτος, μετὰ τὴν μετὰ τοῦ Κουτριτζάκη καὶ μετὰ τοῦ γέροντος ὁδηγοῦ Γλαβάτου συνέντευξίν του, ἀνεκοίνωσε τῷ ἡγεμόνι, ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα καὶ ἡ ἐκτέλεσις δὲν ἔπρεπεν ἐπὶ πλέον ν' ἀναβληθῇ, ὁ Παλαιολόγος οὐδεμίαν περαιτέρω ἐζήτησεν ἐξήγησιν, ἀλλ' ἠρκέσθη νὰ εἴπῃ·

— Εἰς σέ, Ἀλέξιε, εἶναι ἐμπεπιστευμένη ὅλη ἡ ἐπιχείρησις· σὸν ἔργον εἶναι νὰ ἐκτελέσῃς αὐτήν· ὕπαγε ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου!

Ὁ Παλαιολόγος εἶχε τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἀνεπιστόθη τὴν δόξαν καὶ τὸ μέλλον τοῦ θρόνου του εἰς χεῖρας ἰσχυράς, εἰς ἄνδρα πεπειραμένον καὶ πιστόν. Διὸ καὶ ἔμενεν ἡσυχάζων ἐν τῇ σκηνῇ του καὶ βεβυθισμένος εἰς σκέψεις περὶ βελτιώσεως τῆς θέσεως τοῦ λαοῦ, ἐφ' οὗ ἔμελλε μετ' ὀλίγον νὰ ἄρχῃ. Τὴν ἡμέραν ἐγύμναζε τοὺς στρατιώτας του καὶ ἐνέπνεεν αὐτοῖς τὴν πεποίθησιν ἀκείνην, ἄνευ τῆς ὁποίας οὔτε νίκαι νικῶνται οὔτε αἱ ἐπιτυχίαι ἐξασφαλίζονται, τὴν δὲ νύκτα ἐκάθητο μόνος καὶ διελογίζετο πῶς νὰ διαγράψῃ τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ πορείαν. Ὁ Παλαιολόγος ἦτο ἀνὴρ θετικός, οὐδέποτε ὑπὸ τῶν περιστάσεων προκαταλαμβανόμενος· ἦτο ἀνὴρ μὲ χαρακτῆρα σταθερόν, ἔχων τὴν φυσικὴν ἐκείνην διορατικότητα, δι' ἧς κατορθοῖ ὁ ἄνθρωπος, ἐν οἱᾳδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκεται κοινωνικῇ θέσει, νὰ ἐξομαλύνῃ ἑαυτῷ τὴν πρὸς τὰ πρόσω ἄγουσαν ὁδόν· ἦτο ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων ἡγεμόνων, οἵτινες τὰ πάντα καλῶς σταθμίζοντες, περὶ πάντων προσεπτόμενοι, ἐμμένουσιν εἰς τὴν ἅπαξ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν. Ὁ Παλαιολόγος ἦτο νοῦς ὑγιὴς καὶ θετικός. Ὁ χαρακτὴρ δὲ οὗτος ἐπέθεσε τὴν σφραγῖδα του εἰς ὅλον τὸν βίον του. Πρὸς τούτοις δὲ εἶχεν ὁ Παλαιολόγος καὶ ἀρετήν τινα, ἥτις πρὸ πάντων διὰ τοὺς ἡγεμόνας εἶναι πολύτιμος· εὐκόλως δὲν ἐπιστεύετό τινι, ἀφ' οὗ ὅμως ἅπαξ παρεῖχεν εἴς τινα τὴν ἐμπιστοσύνην του, ἦτο αὕτη ἐντελὴς καὶ ἀδιάσειστος. Τοῦτο συνέβη καὶ ἀπέναντι τοῦ στρατηγοῦ του, τοῦ Στρατηγοπούλου. Δοκιμάσας αὐτὸν ἐπανειλημμένως καὶ πεισθείς, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος τῷ ἦτο πράγματι ψυχῇ τε καὶ σώματι ἀφοσιωμένος, πλήρη τῷ παρέσχεν ἐμπιστοσύνην, καὶ ἀπὸ τῆς γνώμης ταύτης οὐδὲ κατὰ κεραίαν παρεξέκλινεν. Εἰς τὸν Στρατηγόπουλον εἶχε πεποίθησιν ὡς εἰς ἑαυτόν, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Στρατηγόπουλος ἤθελεν ἐνεργήσει ὡς εἰ ἐνήργει αὐτὸς ὁ ἴδιος.

Καὶ ὅμως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, ἥτις διεδέχθη τὴν ἡμέραν τῆς μετὰ τοῦ Στρατηγοπούλου συνεντεύξεώς του, ὁ Παλαιολόγος ᾐσθάνετο ἐνδόμυχόν τινα ἀνησυχίαν. Ὁ στρατηγός του τῷ εἶχεν ἀναγγείλει ἐπικειμένην τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τολμηροῦ σχεδίου καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἠδύνατο νὰ τῷ ἀνακοινωθῇ ἡ σπουδαία εἴδησις. Καὶ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν ἰσχυρότερον χαρακτῆρα δὲν δύναται ἢ νὰ αἰσθάνηται συγκίνησίν τινα ὅταν πρόκηται περὶ ἐκπληρώσεως ἑνὸς τῶν διακαεστέρων αὐτοῦ πόθων.

Κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Παλαιολόγος ἀπεσύρθη ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους εἰς τὴν σκηνήν του, διατάξας νὰ τὸν ἀφήσωσιν ἥσυχον. Μὴ δὲν εἶχε δίκαιον νὰ θέλῃ νὰ ἦναι μόνος μὲ τὰς σκέψεις του; Εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων ἀπὸ τῆς σκηνῆς του ἀπεφασίζετο ἡ τύχη τοῦ βίου του. Ἂν καὶ ὅλα εἶχον ληφθῆ τὰ μέτρα, ἂν καὶ ἦτο πεπεισμένος μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σχεδίου, ὁ Παλαιολόγος ἦτο ὅμως ἄνθρωπος, καὶ ὡς ἄνθρωπος, ᾐσθάνετο ὅτι γεγονός τι ἀπροσδόκητον, σύμπτωσίς τις ἀσήμαντος, ἀνατρέπει πολλάκις τοὺς ἀκριβεστέρους τῶν ἀνθρώπων ὑπολογισμούς. Ἤδη ᾐσθάνετο ἐπὶ τῶν κροτάφων του τὴν γλυκεῖαν πίεσιν τοῦ στέμματος τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, ἀλλὰ τὸ στέμμα τοῦτο δὲν ἐκόσμει εἰσέτι τὴν κεφαλήν του· ἤδη ἡ χεὶρ του ᾐσθάνετο τὸ λεῖον τοῦ χρυσοῦ σκήπτρου, ἀλλ' ἡ χεὶρ του δὲν ἐκράτει εἰσέτι τὸ σκῆπτρον τοῦτο· ἤδη ἔβλεπεν ἑαυτὸν ἐν τῷ λαμπροστολίστῳ ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἀλλ' ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας εὐρίσκετο ἔτι ἐν πόλει, ἥτις δὲν τῷ ἀνῆκεν.

Περιήρχετο τὴν σκηνήν του ψιθυρίζων καθ' ἑαυτὸν διακεκομμένας λέξεις· ἀπλησίαζεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὴν τράπεζαν, ἐφ' ἧς ἔκειτο ἀνοικτὸς τοπογραφικὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως χάρτης, καὶ προσήλου ἐπ' αὐτοῦ τὰ βλέμματά του· μετ' ὀλίγον ἀνέσυρεν ἡσύχως τὸ παραπέτασμα τῆς σκηνῆς καὶ κρατῶν τὴν ἀναπνοὴν του ἠκροᾶτο, μήπως μακρόθεν ἠκούετο κρότος τις. Ἀλλὰ τὰ πάντα ἦσαν ἥσυχα· τὸ στρατόπεδον ἐφαίνετο ὡσεὶ νενεκ

ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ, περιῆλθεν εἰς γῆρας βαθὺ καὶ ἀπέθανεν ἡσύχως καὶ εἰρηνικῶς.

Ὁ ἀγγελιαφόρος εἰσήχθη ἀμέσως εἰς τὴν σκηνὴν τῆς βασιλόπαιδος. Ἡ Εἰρήνη εἶχεν ἐγερθῆ τῆς κλίνης καὶ προσηύχετο ἐνώπιον εἰκόνος τῆς Θεοτόκου.

— Σὺ εἶσαι, Γεώργιε; εἶπε τῷ εἰσερχομένῳ. Ἐγνώριζεν αὐτὸν ὡς διατελέσαντα ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς. Ποίας μᾶς φέρεις εἰδήσεις; Σὺ ἀνήκεις εἰς τὸ σῶμα τοῦ Στρατηγοπούλου. Λέγε λοιπόν! . . . Τρέμεις . . . εἶσαι κάτωχρος . . . μήπως συνέβη τι ἀπευκταῖον;

— Ὄχι, ὄχι, ἀπήντησεν ὁ στρατιώτης. Φέρω εἴδησιν καλήν. Ἡ πόλις ἐκυριεύθη. Ὁ Στρατηγόπουλος εὑρίσκεται ἤδη ἐντὸς τῶν τειχῶν της.

— Τί λέγεις; ἀνέκραξεν ἡ Εἰρήνη.

— Τὴν ἀλήθειαν. Τὸ θαῦμα ἐγένετο. Ἡ Κωνσταντινούπολις εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μας.

— Καὶ ὁ βασιλεὺς τὸ γνωρίζει;

— Ὄχι ἀκόμη· οἱ σκοποὶ δὲν μοὶ ἐπέτρεψαν νὰ εἰσέλθω παρ' αὐτῷ, καὶ ἦλθον ἐνταῦθα.

— Τότε ἐγὼ θὰ τῷ δώσω τὸ εὐφρόσυνον ἄγγελμα! ἀνέκραξεν ἡ Εἰρήνη.

Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς σκηνῆς τοῦ αὐτοκράτορος δὲν ἐπεξετείνετο καὶ ἐπὶ τῆς ἀδελφῆς του. Ὁ αὐτοκράτωρ ἠγάπα τρυφερῶς τὴν ἀδελφήν του, καὶ ἡ παρ' αὐτῷ εἴσοδος τῇ ἦτο ἐλευθέρα ἐν οἱᾳδήποτε ὥρᾳ.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἡ Εἰρήνη εὑρίσκετο πρὸ τῆς κλίνης τοῦ αὐτοκράτορος. Ὁ Παλαιολόγος ἐκοιμᾶτο φορῶν τὴν στρατιωτικήν του στολήν· ἡ δεξιὰ αὐτοῦ χεὶρ ἐκράτει σφιγκτῶς τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους. Ἐκοιμᾶτο δὲ ἡσύχως, ὡς ἀθῶον παιδίον· κατὰ διαλείμματα ἠνοίγοντο τὰ χείλη του καὶ ἐστέφοντο ὑπὸ ἐλαφροῦ μειδιάματος. Ἔβλεπεν ὄνειρον καὶ ὄνειρον φαιδρόν.

— Ἡ στιγμὴ ἐπέστη, ἐψιθύριζεν ὁ αὐτοκράτωρ κοιμώμενος. Αἱ πύλαι ἀνοίγονται! . . . Αἴ, Ἀλέξιε! . . . Ἡ Ἁγία Σοφία! . . . Καὶ ὁ Βαλδουῖνος; . . . Νίκη! Νίκη!

— Ἡ ψυχή του προαισθάνεται τὴν ἀγγελίαν, ἐψιθύρισεν ἡ Εἰρήνη προσβλέπουσα τὸν κοιμώμενον μετὰ ἀγάπης. Θεέ μου, εὐχαριστῶ σοι!

Καὶ ὑψοῦσα τὴν φωνὴν εἶπε·

— Μιχαήλ! Μιχαήλ!

Ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἐκινεῖτο· ὁ ὕπνος του ἦτο βαθὺς πολύ.

Τότε ἡ Εἰρήνη ἔλαβε τὴν ἀριστερὰν χεῖρα τοῦ κοιμωμένου· ὁ Παλαιολόγος ἔσφιγξεν ἰσχυρότερον τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους καὶ — ἐξύπνησεν.

— Τίς εἶ; ἀνέκραξεν ἀνοίγων τοὺς ὀφθαλμούς. Τί με θέλετε; . . . Αἴ, σὺ εἶσαι, Εἰρήνη; προσέθηκε μειδιῶν· σὺ ἐδῶ καὶ ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ;

— Ἐξημέρωσε, Μιχαήλ, ἀπήντησεν ἡ Εἰρήνη ἡσύχως· σοὶ κομίζω καλὴν εἴδησιν.

— Σύ; καὶ ποίαν;

— Ἐγείρου, Μιχαήλ. Ἡ πόλις ἡλώθη.

— Ἡλώθη; ἀνεφώνησεν ὁ Παλαιολόγος ἀναπηδῶν. Πῶς; Πότε;

— Ὁ Στρατηγόπουλος εὑρίσκεται ἤδη ἐντὸς αὐτῆς.

— Ποῖος τὸ εἶπε; Πῶς τὸ ἔμαθες;

— Εἷς τῶν ἱππέων τοῦ Στρατηγοπούλου ἦλθε πρὸ μικροῦ. Ἐμποδισθεὶς νὰ εἰσέλθῃ πλησίον σου, ἦλθε πρὸς ἐμὲ καὶ μοὶ τὸ ἀνήγγειλεν.

— Ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ ἱππεύς; εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ· θέλω ἀμέσως νὰ τὸν ἴδω.

Καὶ ὁ ἀγγελιαφόρος εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν σκηνὴν καὶ ἐξέθεσε τὰ συμβάντα. Εἶπε, πῶς ὁ γέρων Γλαβάτος εἰσῆλθε μετὰ τῶν τριάκοντα αὐτοῦ ὀπαδῶν διὰ τῆς ὑπογείου στοᾶς εἰς τὴν πόλιν· πῶς ὁ Στρατηγόπουλος ἔκαμεν ἔφοδον κατὰ τῆς "χρυσῆς πύλης", πῶς ἐγένετο ἡ ἅλωσις.

— Μόλις εἴχομεν εἰσέλθει διὰ τῆς "χρυσῆς πύλης", οὕτως ἐτελείωσεν ὁ στρατιώτης τὴν διήγησίν του, ἀμέσως ἔλαβον παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τὴν διαταγὴν νὰ ἐπιστρέψω δρομαίως εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅπως σοὶ φέρω, βασιλεῦ, τὴν εἴδησιν.

Σιωπῶν ἤκουσεν ὁ Παλαιολόγος τὴν διήγησιν, σιωπῶν ἵστατο ἀκόμη ἀφ' οὗ ὁ Γεώργιος εἶχε τελειώσει. Τόσον αἰφνίδιον, τόσον ἀνέλπιστον τῷ ἤρχετο τὸ ἄγγελμα, ὥστε δὲν ἠδύνατο ἀκόμη νὰ τὸ πιστεύσῃ. Τέλος ὕψωσεν ὑπερηφάνως τὴν ὡραίαν του κεφαλὴν καὶ ῥίψας βλέμμα πλῆρες ἀγάπης πρὸς τὴν ἀδελφήν του.

— Εἰρήνη, τῇ εἶπεν, ὁ Θεὸς μᾶς ἀγαπᾷ. Εἴη τὸ ὄνομα Αὐτοῦ δεδοξασμένον! — Εὐγέ σου, Ἀλέξιε!

Καὶ ὡς ἀστραπὴ διεδόθη ἡ χαραποιὰ εἴδησις ἀνὰ τὸ στρατόπεδον καὶ ἐπευφημίαι ἐνθουσιαστικαὶ ἀντήχησαν πανταχόθεν.

(Ἕπεται ἡ συνέχεια.)

ΤΑ ΤΡΙΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗι ΙΟΒΟΛΩΝ ΟΦΕΩΝ.

(Μετὰ εἰκόνος, ὅρα σελ. 45.)

Παρῆλθον πρὸ πολλοῦ οἱ χρόνοι, καθ' οὓς ἐν Εὐρώπῃ ἐθηρεύοντο λέοντες καὶ ἄρκτοι, ἄγριαι γαλαὶ καὶ λύκοι· πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡ Εὐρώπη ἐκαθαρίσθη σχεδὸν ἐντελῶς ἀπὸ τῶν καταστρεπτικῶν τούτων θηρίων, τὰ ὁποῖα ἐν ἀπωτάταις χώραις τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς ἔχουσι τανῦν τὸ ἐνδιαίτημα αὐτῶν. Οὐχ ἧττον ὅμως ὑφίστανται ἔτι ἐν Εὐρώπῃ ζῶα ἐπιβλαβῆ, τὰ ὁποῖα ἐνεδρεύοντα ὄπισθεν θάμνων καὶ ἐντὸς ὀπῶν καὶ ἀρχαίων τοίχων ἐπιπίπτουσιν αἰφνιδίως κατὰ τοῦ ἀμερίμνου διαβάτου. Εἰσὶ δὲ τὰ ζῶα ταῦτα οἱ ἰοβόλοι ὄφεις, ὧν τὰ τρία γνωστότερα εἴδη εἶναι· ἡ ἀσπίς, ἡ ἔχιδνα καὶ ὁ ἀμμοδύτης. Οἱ κίνδυνοι ὅμως οἱ προκύπτοντες ἐν Εὐρώπῃ ἐκ τῶν δηλητηριωδῶν τούτων ἑρπετῶν εἶναι ἀσυγκρίτῳ λόγῳ μικρότεροι ἢ ἐν Ἰνδίαις, ὅπου τὰ θύματα αὐτῶν μετρῶνται κατὰ χιλιάδας κατ' ἔτος.

Τὸ συνηθέστερον εἶδος τῶν ἐχιδνῶν εἶναι ἡ λεγομένη σταυρωτὴ ἔχιδνα (pelias berus), ἥτις ἀπαντᾶται ἰδίως ἐν τῇ ἀρκτῴᾳ καὶ κεντρικῇ Εὐρώπῃ καὶ ἐν ταῖς ἐκτεταμέναις πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐρήμοις. Διατρίβει δὲ ἡ ἔχιδνα αὕτη οὐ μόνον ἐν πετρώδεσι ἐδάφεσι ἀλλὰ καὶ ἐν πεδιάδι ἀνοικτῇ ὑπὸ τοὺς λίθους ἢ ἐντὸς μικρῶν ὀπῶν· εὑρεται καὶ ἐν δάσει πυκνῷ καὶ ἐν καλλιεργημένῳ ἀμπελῶνι· προτιμᾷ συνήθως μέρη εὐήλια, ἔνθα κεῖται ὡς ἀποπελιθωμένη ὑπὸ τὰς θερμὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας, καὶ τὴν νύκτα μόνον ἐξέρχεται πρὸς ἄγραν. Ἀρκεῖ ἡ θέα αὐτῆς ὅπως ἐννοήσωμεν ὅτι εἶναι ἰοβόλος· ἡ κεφαλή της εἶναι ἀνεπτυγμένη, ἡ οὐρὰ αὐτῆς εἶναι ἀναλόγως μικρά, μὴ ἀποτελοῦσα εἰμὴ τὸ ἕκτον μέρος τοῦ ὅλου σώματός της καὶ καταλήγουσα εἰς εἶδος εὐλυγίστου καὶ εὐστρόφου δακτύλου. Ἐκ τοῦ χρωματισμοῦ της δὲν εἶναι τόσον εὔκολον νὰ γνωρισθῇ, καθότι τὸν αὐτὸν χρωματισμὸν ἔχουσι καὶ πολλὰ ἄλλα εἴδη ὄφεων, τὰ ὁποῖα εἶναι ὅλως ἀθῷα καὶ ἀβλαβῆ.

Μεγάλην πρὸς τὴν ἰοβόλον ἔχιδναν ὁμοιότητα ἔχει ἡ ἀσπίς (vipera aspis), ἥτις ἔχει μὲν τὰς αὐτὰς τῆς ἐχίδνης διαστάσεις ἀλλ' εἶναι παχυτέρα καὶ διακρίνεται ἐκ τῆς πρὸς τὰ ἄνω ἐστραμμένης ἄκρας τῆς οὐρᾶς της. Ἡ ἀσπὶς δὲν εἶναι τόσον κοινὴ ὅσον ἡ ἔχιδνα, καὶ ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Μεσογείου περιβρεχομένας χώρας· ἀπαντᾶται ὅμως καὶ ἐν τῇ Τυρολίᾳ καὶ ἐν Καρινθίᾳ. Καὶ ἡ ἀσπὶς ἀγαπᾷ ζηρὰ καὶ εὐήλια ἐνδιαιτήματα, σπανιώτατα καὶ ἐξαιρετικῶς, ὡς διαβάτις μόνον, εὕρεται ἐντὸς δασῶν, ὅπου εἶναι εἰς ἄκρον δειλὴ καὶ συνεσταλμένη.

Τὸ περιεργότερον εἶδος τῶν τριῶν ἐν Εὐρώπῃ ἰοβόλων ὄφεων, τὸ καὶ μεγαλείτερον, εἶναι ὁ ἀμμοδύτης (vipera ammodytes), ὁ ὁποῖος εὐκόλως διακρίνεται καὶ ἐκ τῆς λεπιδοειδοῦς ἄκρας τοῦ ῥύγχους του, καὶ ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου φαιοχρόου χρωματισμοῦ. Ὁ ἀμμοδύτης εἶναι ἑρπετὸν εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνον, ἀγαπᾷ ἔδαφος πετρῶδες καὶ ὀρεινὸν καὶ ἀνέρχεται πολλάκις τὰ ὄρη εἰς ὕψος χιλιάδων ποδῶν· εὕρεται συνήθως ἐν τῇ μεσημβρινῇ Εὐρώπῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀρκτῴᾳ Οὐγγαρίᾳ.

Συγκρίνοντες τὰ τρία ταῦτα εἴδη τῶν ὄφεων πρὸς ἄλληλα εὑρίσκομεν ὅτι κοινοὺς ἔχουσι τοὺς χαλινοὺς (τοὺς ἰοβόλους ὀδόντας), κοινὸν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς οὐρᾶς· συγχεόμενοι δὲ οἱ ἰοβόλοι οὗτοι ὄφεις εὐκόλως πρὸς τοὺς ἀβλαβεῖς ὄφεις δὲν ἐμπνέουσι τὸν ὀφειλόμενον φόβον, καὶ μάλιστα οἱ μὲ τὴν μελέτην τῶν ἑρπετῶν ἀσχολούμενοι λόγιοι πολλάκις λίαν ἀροσέκτως προβαίνουσιν ἀπέναντι τῶν ἐπικινδύνων τούτων τῆς ἀνθρωπότητος ἐχθρῶν. Ὁμολογητέον ἐνταῦθα ὅτι τὰ φαρμακερὰ ταῦτα ἑρπετὰ καὶ μάλιστα ὁ ἀμμοδύτης αἰχμαλωτιζόμενα καθίστανται ἀρκούντως παιθήνια καὶ μεγάλην ἐμπνέουσιν ἐμπιστοσύνην, ὅπερ πολλάκις ὀλεθριωτάτας ἔχει συνεπείας. Ἤδη κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς αἰχμαλωσίας του ὁ ἀμμοδύτης λαμβάνει τὴν προσφερομένην αὐτῷ τροφήν, καὶ μάλιστα ἂν πεινᾷ· δυστροπωτέρα εἶναι ἡ ἔχιδνα, ἥτις δυσκολώτερον πείθεται, ἴσως διότι οὖσα εὐκινητοτέρα τῶν τριῶν δὲν ὑποφέρει τὸν ἐντὸς κλωβίου ἢ κιβωτίου περιορισμόν. Ὁ ὀκνηρὸς ἀμμοδύτης τοὐναντίον ζητεῖ τὰ στενώτερα μέρη, καὶ κλεισθεὶς ἐν κιβωτίῳ, ἐν ᾧ ὑπῆρχε καὶ ὀέλτινον ποτήριον τὸ ἑρπετὸν τοῦτο ἅμα ὡς ἔμενεν ἀνενόχλητον βραδέως ἀπεσύρετο ἀπὸ τοῦ κιβωτίου καὶ εἰσήρχετο ἐν τῷ ποτηρίῳ, ὅπου ἔμενεν ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους ἀκίνητον καὶ ὁμολογουμένως εὐχαριστημένον.

Μεγάλως διακρίνονται τὰ τρία ταῦτα εἴδη τῶν ὄφεων ἀπ' ἀλλήλων ὡς πρὸς τὸν πόθον ὃν αἰσθάνονται πρὸς τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου. Αἱ δοκιμαί, αἱ γενόμεναι ἐπὶ τούτῳ, ἀπέδειξαν ὅτι ἐκτεθειμένων τῶν τριῶν τούτων ὄφεων εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, ὁ μὲν ἀμμοδύτης μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ἤδη στενοχωρηθεὶς ἀνεζήτει μέρος δροσερόν, ἡ δὲ ἔχιδνα ἀντεῖχε περισσότερον· ἡ ἀσπὶς ὅμως ηὐχαριστεῖτο ὅσῳ ἔμενε περισσότερον ὑπὸ τὰς φλογερὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας καὶ μετὰ δυσκολίας ἐκεῖθεν ἀπεδιώκετο.

Καὶ κατὰ τὴν ἐκ τοῦ κλωβίου ἢ τοῦ κιβωτίου ἐξαγωγὴν τῶν ὄφεων φαίνεται ἡ διάφορος τῶν τριῶν εἰδῶν φύσις· ὁ ἀμμοδύτης ἐξάγεται ἄνευ σχεδὸν ἀντιστάσεως, ἡ ἔχιδνα δεικνύει σημεῖα ἀνυπομονησίας καὶ ἀνυποταξίας, ἡ ἀσπὶς τέλος προσκαλουμένη νὰ ἐξέλθῃ ὀργίζεται καὶ δάκνει τὴν προτεινομένην αὐτῇ ῥάβδον· εἰς τὴν προσέγγισιν τοῦ ἀνθρώπου ἐπίσης ὁ ἀμμοδύτης οὐδόλως ταράττεται, ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι δύο ὄφεις μεγάλην ἐμφαίνουσιν ἀνησυχίαν καὶ προτείνουσι τοὺς ὀδόντας των. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὁσάκις εἰσάγεται εἰς τὸ κλωβίον μῶς· ὁ ἀμμοδύτης μόνον ὁσάκις πεινᾷ ὁρμᾷ κατὰ τῆς εὐπροσδέκτου λείας του, ἡ ἔχιδνα ὅμως καὶ ἡ ἀσπὶς ἀμέσως ἐπιτίθενται καὶ καταβροχθίζουσι τὸ ἄοπλον θῦμα.

Ὑπάρχει ἡ ἰδέα ὅτι οἱ ἰοβόλοι ὄφεις δὲν δάκνονται ἀμοιβαίως· ἡ γνώμη αὕτη ἀποδεικνύεται ὅλως ἐσφαλμένη, τοὐναντίον παρετηρήθη

ὅτι ὁσάκις εἰσάγεται νέος ὄφις ἐν τῷ κιβωτίῳ οἱ προϋπάρχοντες ἐπιτίθενται κατ' αὐτοῦ καὶ δάκνουσιν αὐτόν. Τὸ μέρος, καθ' οὗ γίνεται ἡ ἐπίθεσις, εἶναι συνήθως ὁ τράχηλος, ὅστις ἐπὶ πολὺν χρόνον φέρει τὰς οὐλὰς τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῷ τραυμάτων.

Ὅταν ἀναλογισθῶμεν πόσον συχνοὶ εἶναι οἱ θάνατοι ἐκ δήγματος ὄφεων ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς Ἰνδίαις, καὶ πόσον πυκνὸς εἶναι ἐκεῖ ὁ πληθυσμός, ἀποροῦμεν πράγματι πῶς μέχρι τοῦδε δὲν κατωρθώθη ἡ ἐξολόθρευσις τῶν ἐπιβλαβῶν τούτων ἑρπετῶν. Τοῦτο ἀποδοτέον μόνον εἰς τὴν θρησκευτικὴν πρόληψιν τῶν ἐγχωρίων ἀπέναντι τῶν ὄφεων. Οὐ μόνον δὲν τολμῶσι νὰ φονεύσωσι τοὺς εἰς τὰς οἰκίας των εἰσχωροῦντας ἰοβόλους ὄφεις, ἀλλὰ τοὐναντίον προσκαλοῦσιν ἐξορκιστὰς ἢ περικλείουσι τοὺς μετὰ προσοχῆς συλληφθέντας ὄφεις ἐντὸς κιβωτίου, καὶ ἐκθέτουσιν αὐτοὺς ἀβίκτους εἰς ἔρημόν τι μέρος· ὁσάκις δὲ συμβῇ νὰ δάκνωνται ὑπὸ τῶν ἑρπετῶν δὲν καταφεύγουσιν εἰς τοὺς ἰατρούς, ἀλλὰ προσπαθοῦσι νὰ θεραπευθῶσι διὰ φίλτρων, ὅπερ φυσικῷ τῷ λόγῳ οὐδὲν σωτήριον ἔχει ἀποτέλεσμα. Οὕτως εἶναι ὁ λόγος τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἐν ταῖς Ἰνδίαις ἀποθνησκόντων ἐκ δήγματος τῶν ἰοβόλων ὄφεων. Ἐν Εὐρώπῃ πρὸ πολλοῦ ἐγένετο τακτικὴ κατὰ τῶν ἐπιβλαβῶν καὶ ἐπικινδύνων τούτων ἑρπετῶν ἄγρα, καὶ οἱ τυχὸν θερμῇ μεσημβρίᾳ, ἀπέθανον μετ' ὀλίγον· τοὐναντίον δὲ ἄνθρωποι ὑγιεῖς δηχθέντες ἐν ὥρᾳ ἑσπερινῇ οὐδεμίαν ὑπέστησαν βλάβην ἢ ἐνόχλησιν. Σχετικὰ πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο πειράματα καὶ παρατηρήσεις ἐγένοντο ἐπὶ μυῶν.

Οἱ δηλητηριώδεις ὄφεις ἐν Εὐρώπῃ σπανίως φαίνονται ἐν ὥρᾳ ἡμέρας, διὸ καὶ σπανίως συμβαίνει νὰ τοὺς ἴδῃ ἄνθρωπος· τὴν νύκτα ὅμως ἐξέρχονται πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς καὶ τότε ἐπιτυχῶς θηρεύονται. Περίεργος εἶναι ἡ θήρα ἐχιδνῶν ἐν ὥρᾳ νυκτός. Πυραὶ ἀνάπτονται ἐντὸς τοῦ δάσους, καὶ ἡ λάμψις προσελκύει πανταχόθεν τοὺς ὄφεις, οἵτινες ζωηρῶς κινοῦντες τὴν γλῶσσαν καὶ ἀσκαρδαμυκτὶ τὸ φῶς προσβλέποντες πλησιάζουσιν ἐξερχόμενοι ἡσύχως ἐκ τῶν ὀπῶν καὶ ἐκ τῶν θάμνων, ὅπου ἔμενον. Ἡ παρουσία τῶν ἀνθρώπων οὐδόλως τοὺς ἀνησύχει, ἐν ᾧ συνήθως εἶναι εἰς ἄκρον δειλοί.

Τῶν θηλέων τὰ σώματα εἶναι μᾶλλον ἀνεπτυγμένα ἢ τὰ τῶν ἀρρένων, τὰ ὁποῖα εἶναι ζωηρότερα καὶ εὐπροσιτώτερα. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ θηλέων καὶ ἀρρένων ἔγκειται ἐν τῷ βαθύτέρῳ τῶν πρώτων χρωματισμῷ καὶ ἐν τῇ μικροτέρᾳ αὐτῶν οὐρᾷ. Τὰ νεογνὰ ἐξέρχονται τοῦ ὠοῦ ζωηρὰ εὐθὺς καὶ εὐερέθιστα· ἐν ἀρχῇ μὴ δυνάμενα ἀκόμη νὰ καταβάλλωσι τοὺς μῦς περιορίζονται εἰς μικρὰ ἔντομα, τὰ ὁποῖα ἐν ἀφθονίᾳ εὑρίσκουσιν εἰς τὰ δάση.

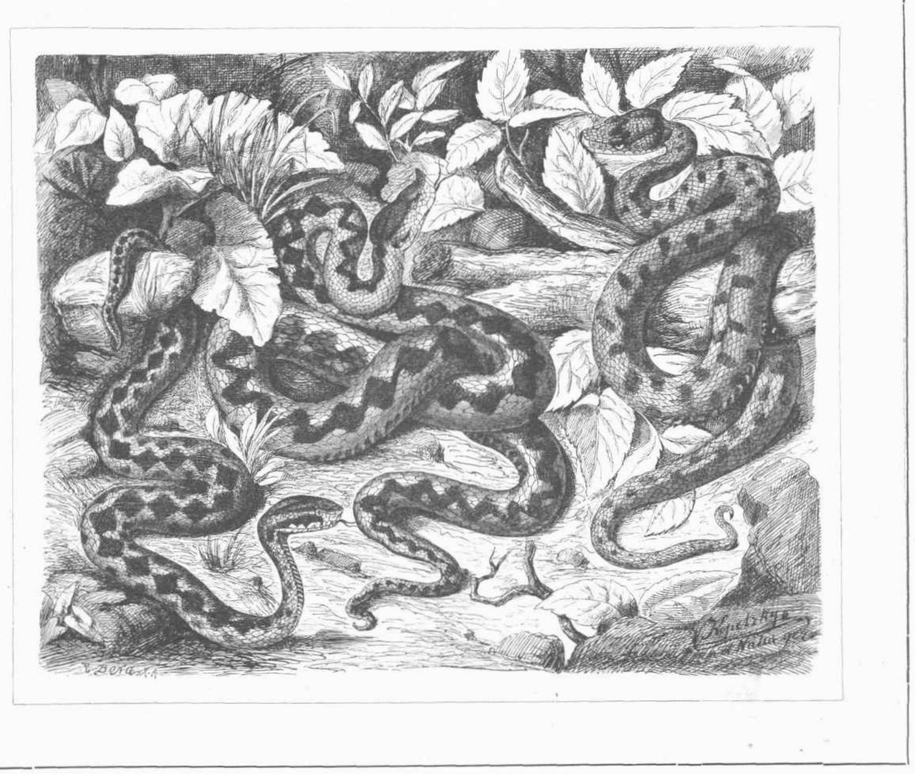

ΙΟΒΟΛΟΙ ΟΦΕΙΣ.

Καίτοι τόσον ἐπικίνδυνα ὄντες ζῶα ἔχουσι καὶ οἱ ὄφεις τοὺς ἐχθρούς των. Γνωστὸν εἶναι πόσον ἀποτελεσματικῶς παλαίει κατὰ τῆς ἐχίδνης ὁ ἐχῖνος, καὶ πόσον ταχέως ἡ ἔχιδνα καταβάλλεται ἐν τῷ ἀγῶνι τρωθεῖσα ὑπὸ τῶν κέντρων τοῦ ἀντιπάλου της. Καὶ πτηνὰ ἁρπακτικὰ θηρεύουσιν ἐπιτυχῶς τοὺς ἰοβόλους ὄφεις.

Ἡ εἰκὼν ἡμῶν παριστᾷ τὰ τρία εἴδη τῶν ἰοβόλων ὄφεων, περὶ ὧν εἴπομεν βραχέα τινά. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑρπετῶν τούτων ὀσημέραι ἐλαττοῦται ἐν Εὐρώπῃ καὶ πολὺς δὲν θὰ παρέλθῃ χρόνος, ὅτε καὶ ἀσπίδες καὶ ἔχιδναι καὶ ἀμμοδύται ἐν Εὐρώπῃ θ' ἀνήκωσιν εἰς τὴν παράδοσιν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟΓΚΙΝΟΝ.

Πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἔχει διαφοράς τινας πρὸς τοὺς Ἀνναμίτας, τοὺς κατοίκους τοῦ Τογκίνου, χώρας συνορευούσης πρὸς τὴν Κίναν. Ἡ Κίνα, διεκδικοῦσα ἀνέκαθεν κυριαρχικὰ δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Τογκίνου, ἐθεώρησε τὴν ἀνάμιξιν τῆς Γαλλίας ὡς προσβολὴν κατ' αὐτῆς τῆς ἰδίας καὶ διὰ τῆς ἐν Παρισίοις πρεσβείας της ἐζήτει τὴν παῦσιν τῆς τοιαύτης καταστάσεως. Ἡ Γαλλία, περιφρονοῦσα τὰς παραστάσεις ταύτας, ἀντὶ νὰ παύσῃ τὰς ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἐνεργείας της ἀπέστειλεν ἐκεῖσε νέον στρατόν. Οἱ Ἀνναμῖται, ὑποστηριζόμενοι κρύφα ὑπὸ τῆς κινεζικῆς Κυβερνήσεως, ἀπέκρουσαν διὰ τῶν ὅπλων τοὺς εἰσβαλόντας ξένους καὶ ἐν αἱματηρᾷ συμπλοκῇ, περικλείσαντες ἀπόσπασμα γαλλικὸν ἐκ τριακοσίων περίπου ἀνδρῶν, ἐφόνευσαν ἄρκετοὺς Γάλλους ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας. Ἐν τοῖς φονευθεῖσιν ἦτο καὶ ὁ πλωτάρχης Ῥιβιέρης, διοικητὴς τοῦ ἀποσπάσματος, τοῦ ὁποίου ὁ θάνατος ἀλγεινοτάτην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐν Παρισίοις κύκλους, ὅπου ὁ γενναῖος πλωτάρχης, ὅστις ἦτο καὶ δόκιμος συγγραφεὺς καὶ ποιητής, ἦτο πολὺ γνωστὸς καὶ ἀγαπητός. Ἐννοεῖται ὅτι μετὰ τὸ συμβὰν τοῦτο ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις, θεωρήσασα τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς τιμὴν προσβεβλημένην, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ δαστηριώτερον ἔτι, καὶ ἤδη τακτικὴν ἐπιχειρεῖ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐκστρατείαν. Ταὐτοχρόνως δὲ ἀπέστειλεν εἰς Κίναν ἔκτακτον ἀπεσταλμένον, τὸν κ. Τρικοῦ, ὅστις ἔχει ἐντολὴν νὰ ἐξασκήσῃ πίεσιν ἐπὶ τῆς κινεζικῆς Κυβερνήσεως. Γενικῶς ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ κ. Τρικοῦ δὲν θ' ἀπολήξῃ εἰς ἀποτέλεσμα, καθότι αἱ προτάσεις, ἃς ἐνετάλη νὰ ποιήσῃ τῇ κινεζικῇ Κυβερνήσει, δὲν θὰ ὦσιν εὐνοϊκαί. Ἑπομένως αἱ σχέσεις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Κίνας διατελοῦσιν ἀρκούντως τεταμέναι, καὶ οὐδόλως παράδοξον νὰ ἐκραγῇ καὶ πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐπικρατειῶν. Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ Κίνα δεικνύει μὲν πνεῦμα συνδιαλλακτικόν, πρόθυμος οὖσα νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχαίαν σύμβασιν τῆς Γαλλίας μετὰ τῆς χώρας τοῦ Ἀννάμ τοῦ ἔτους 1862, ἀλλ' ὅτι ἀφ' ἑτέρου οὐδαμῶς δύναται νὰ ἀνεχθῇ τὴν ἀνάμιξιν τῆς Γαλλίας εἰς τὰ τῆς χώρας ἐκείνης εἰμὴ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως τοῦ 1874, καθ' οὓς τὸ δικαίωμα τῆς μεσολαβήσεως τῆς Γαλλίας πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως ἐκεῖ δὲν ὀφείλει νὰ ἐξασκῆται ἢ τῇ ῥητῇ αἰτήσει τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Ἀννάμ, καὶ ἡ σύμβασις δέον νὰ μὴ θεωρῆται ὡς ἀποκλείουσα τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Κίνας. Πρὸς τούτοις φαίνεται ἡ Κίνα εὐδιάθετος ν' ἀνοίξῃ τὸν λιμένα Ἑοὺν-νάν εἰς τὸ γαλλικὸν ἐμπόριον. Ἄλλας ὅμως παραχωρήσεις οὐδαμῶς θὰ στέρξῃ. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ Κίνα δὲν θὰ παραδεχθῇ τὴν ἀνάμιξιν τῆς Γαλλίας εἰς ἓν χώραν ἐκείνην, ἐφ' ἧς ἔχει κυριαρχικὰ δικαιώματα, ἀναγνωρισθέντα καὶ ὑπὸ τῶν προτέρων συμβάσεων, καὶ οὐ μόνον θὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς Ἀνναμίτας εἰς τὴν κατὰ τῆς Γαλλίας ἀντίστασιν, ἀλλὰ καὶ μέχρι ῥήξεως πιθανὸν πρὸς τὴν Γαλλίαν θέλει προβῇ. Μεγάλως ἐπασχολεῖ τὸ νέον τοῦτο ἐπεισόδιον τοῦ Τογκίνου τοὺς πολιτικοὺς τῆς Γαλλίας κύκλους καὶ συνεχῆ συγκροτοῦνται ἐν Παρισίοις ὑπουργικὰ συμβούλια. Δραστηρίως ἐπιδιώκονται ταὐτοχρόνως καὶ οἱ ἐξοπλισμοὶ καὶ πολεμικά τινα πλοῖα ἀνεχώρησαν ἤδη ἐκ Τουλώνος, μεταφέροντα στρατὸν καὶ πολεμοφόδια εἰς τὴν ἀπόκεντρον ἐκείνην χώραν. Αἱ ἄλλαι εὐρωπαϊκαὶ Κυβερνήσεις οὐδεμίαν δεικνύουσι πρόθεσιν ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὴν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Κίνας ἀναφυεῖσαν ταύτην διαφοράν.

Ἐν τῷ προσεχεῖ ἡμῶν τεύχει θέλομεν εἴπει θραχέα τινὰ περὶ τῆς χώρας τοῦ Τογκίνου καὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς.

ΤΙ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΥΣΙΝ ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ.

Τὰς ἑπομένας παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Κυριῶν εὕρομεν ἔν τινι περιοδικῷ συγγράμματι. Σατυρικὰς ἐφημερίδας, καὶ μάλιστα τὰς ἐχούσας σχέσιν πρὸς τὴν πολιτικήν, σπανίως λαμβάνουσιν εἰς χεῖρας Κυρίαι, ἀπεναντίας δὲ ἀναγινώσκουσι μετὰ πολλῆς προθυμίας τὰ δικαστικά. Ἡ προτίμησις αὕτη πρὸς ἀνάγνωσιν συμβάντων ἀποτροπαίων καὶ ἐκθέσεων ἐγκλημάτων, εἶναι μία περίεργος ἀντίθεσις εἰς τὸν χαρακτῆρα τῆς γυναικός, ἥτις ὑπὸ τῆς φύσεως ἐτάχθη νὰ ἐνεργῇ ἐν πνεύματι εἰρήνης, πραότητος καὶ ἐπιεικείας· ἴσως προέρχεται τοῦτο, ἐκ τοῦ ὅτι ἡ γυνὴ δὲν δύναται νὰ εἰσδύσῃ βαθέως, ὡς ὁ ἀνήρ, εἰς τὰ τοῦ βίου, ὅπως ἐννοήσῃ πόσον ἀηδεῖς ἀπέναντι τῆς πραγματικότητος καὶ ἀπίθανοι εἶναι αἱ τοιαῦται περὶ κακουργημάτων ἐκθέσεις καὶ τὰ συγκινητικὰ μυθιστορήματα. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ φαντασία τῆς γυναικὸς ζητεῖ τροφήν, ἥτις νὰ παρέχῃ αὐτῇ διὰ τῶν βιβλίων καὶ ἐφημερίδων ὅ,τι ὁ ἀνὴρ μανθάνει ἐν τῷ καθημερινῷ καὶ πρακτικῷ βίῳ. Ὑπάρχουσι βεβαίως πολλαὶ γυναῖκες καὶ λεπταὶ καὶ ἀνεπτυγμέναι ἀρκούντως ὥστε νὰ ποιῶσιν ἐκλογὴν τῆς ἀναγνώσεώς των, ἀλλ' αἱ γυναῖκες αὗαι εἶναι αἱ ἔχουσαι ἐκτὸς τῆς ἀπαιτουμένης ἀναπτύξεως καὶ καιρὸν διαθέσιμον καὶ χρήματα. Αἱ τοιαῦται Κυρίαι εὐκόλως δύνανται νὰ ἐννοήσωσι ποία εἶναι ἡ ἀνάγνωσις, ἡ ὠφελοῦσα αὐτὰς καὶ διδάσκουσα, ἡ μορφοῦσα καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καλαισθησίαν αὐτῶν. Ἀλλὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν γυναικῶν λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας τὸ βιβλίον ἢ τὴν ἐφημερίδα, ὅπως μετὰ τοὺς κόπους τῆς ἡμέρας ἀναπαυθῇ ὀλίγον καὶ διασκεδάσῃ, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὀλίγον φροντίζει περὶ τῆς ἐκλογῆς. Ἐκ τῶν συγκινήσεων καὶ ἐνοχλήσεων τῆς ἡμέρας τὸ πνεῦμα παραλύει κἄπως, καὶ ὅ,τι ζητεῖ ἡ γυνὴ εἶναι ν' ἀναγνώσῃ καὶ νὰ λησμονήσῃ τὰ ἀναγνωσθέντα, διότι τὴν ἐπιοῦσαν νέοι τὴν περιμένουσι κόποι, νέαι φροντίδες. Τὸ συμπέρασμα τῶν παρατηρήσεων τούτων εἶναι, ὅτι μεγάλως ἐλάττονται αἱ Κυρίαι καὶ μάλιστα αἱ νεάνιδες τῶν κατωτέρων τάξεων, αἱ ἀναγινώσκουσαι μετὰ ζήλου καὶ πυρετώδους σπουδῆς τὰ ἐλαφρὰ ἐκεῖνα μυθιστορήματα, τὰ πλημμυροῦντα τὴν ἀγορὰν καὶ ἐκθέτοντα διὰ ζωηρῶν χρωμάτων συμβάντα φρικώδη καὶ ὅλως ἀπίθανα, σκηνὰς ἀποτροπαίους, αἵτινες διεγείρουσι τὴν φαντασίαν καὶ ἐξάπτουσι τὰ πάθη. Δυστυχῶς τὰ τοιαῦτα βιβλία πωλοῦνται ἢ ἐνοικιάζονται ἐν ὅλαις ταῖς γωνίαις οὐ μόνον τῶν μεγάλων πόλεων ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν χωρίων. Τὴν λίαν ἐπιβλαβῆ ταύτην τάσιν ἔδωκεν ἡ Γαλλία, ἡ διὰ τῶν ἀνηθίκων αὐτῆς μυθιστοριῶν καταπλημμυρήσασα τὸν κόσμον.

Ἱπποδρομία ἐν Λονδίνῳ. Τῇ 23 τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἐγένετο ἡ πασίγνωστος καὶ ἀρχαία ἱπποδρομία ἐν τῇ παρὰ τὸ Λονδῖνον πεδιάδι τοῦ Ἔπσωμ, ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Δέρβη. Ἀμέτρητον πλῆθος λαοῦ εἶχε συρρεύσει εἰς τὴν εὐρεῖαν ἐκείνην πεδιάδα· ὅλα τὰ ἀνεγερθέντα ἰκριώματα καὶ θεωρεῖα ἦσαν κατειλημμένα, ἀντεπροσωπεύοντο δὲ ἅπασαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας. Ἐν τῷ μεγάλῳ τοῦ Jockey-Club θεωρείῳ ἐκάθηντο ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα τῆς Οὐαλλίας μετὰ τῶν τέκνων των, ὁ διάδοχος μέγας δοὺξ τοῦ Σάξ-Μάϊνιγγεν, ὁ δοὺξ καὶ ἡ δούκισσα τοῦ Κόνναφτ, ὁ δοὺξ καὶ ἡ δούκισσα τοῦ Ἀλβανῆ καὶ ὁ πρίγκηψ Χριστιανὸς τοῦ Σλέσβιγ-Ὁλσταϊν. Τὴν γενικὴν προσοχὴν ἐφείλκυσαν οἱ διάφοροι Ἰνδοὶ πρίγκηπες ἐν ταῖς γραφικαῖς αὐτῶν στολαῖς. Πλουσιώτατα καὶ κομψότατα ἦσαν αἱ ἐνδυμασίαι τῶν Κυριῶν. Ὁ καιρὸς ἦτο ὡραῖος, ὁ οὐρανὸς καθαρός, καὶ ἡ ἐκτεταμένη πεδιὰς παρίστα θέαμα γραφικώτατον. Τὴν 3^{ην} ὥραν μ. μ. ἀκριβῶς ἤρξατο ἡ ἱπποδρομία, καθ' ἣν ἔλαβον μέρος ἕνδεκα ἵπποι ἐν ὅλῳ· μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς συνωμολογοῦντο βαρύτατα στοιχήματα, καὶ γενικῶς ἐπιστεύετο ὅτι νικητὴς ἔσται ὁ ἵππος "Galliard" ὁ ἀνήκων τῷ λόρδῳ Φάλμουθ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐγένετο· τὸ πρῶτον βραβεῖον ἔλαβεν ὁ ἵππος "St. Blaise" τοῦ λόρδου Ἀλιγκτῶνος, τὸ δεύτερον ὁ "Highland Chief" τοῦ λόρδου Ἐλλεμέρα, καὶ τρίτος μόνον ἦλθεν ὁ "Galliard". Ὁ τὸ πρῶτον βραβεῖον κερδίσας ἵππος διήνυσε τὸ ἐξ 1½ ἀγγλικοῦ μιλίου στάδιον ἐν διαστήματι 2 λεπτῶν καὶ 48⅖ δευτερολέπτων.

Πόθεν τὸ ὄνομα Τεξᾶς. Περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ ὀνόματος τῆς μεγάλης ἐπαρχίας τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τοῦ Τεξᾶ, ὑπάρχει ἡ ἑξῆς παράδοσις· Καθ' ὃν χρόνον οἱ Ἱσπανοὶ κατέκλυσαν καὶ κατέκτησαν τὸ Μεξικόν, πολλοὶ τῶν ἐρυθροδέρμων (Ἰνδῶν) ἐγκατέλιπον σύσσωμοι τὴν γῆν τῶν πατέρων των καὶ διηυθύνθησαν πρὸς ἀνατολὰς φεύγοντες τοὺς εἰσβαλόντας καταχθονίους. Διαβάντες δὲ τὸν μέγαν ποταμὸν Ῥίον, ἄνευ γνώσεως τῆς χώρας, εἰσῆλθον εἰς ἐκτεταμένας ἁλμυρὰς πεδιάδας. Ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους ὡδευον ἐν ἀπελπισίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐκείνῃ χώρᾳ. Ὁ καύσων ἦτο ἀφόρητος, ὕδωρ δὲν εὑρίσκετο, τὸ χόρτον εἶχεν ὅλον ἀποξηρανθῆ, καὶ γέροντες καὶ παιδία ἀπέθνησκον τῆς δίψης. Μετὰ ἐπίπονον ὁδοιπορίαν πολλῶν ἑβδομάδων, ἀπόσπασμα ἐκ νέων ἀνδρῶν, τὸ ὁποῖον εἶχε προπορευθῆ πρὸς κατόπτευσιν, ἐπέστρεψε φέρον τὸ εὐχάριστον ἄγγελμα ὅτι εὑρέθη ὕδωρ. Ἡ εἴδησις αὕτη ἔδωκε θάρρος εἰς τοὺς ἀπηλπισμένους, οἵτινες σπεύσαντες πρὸς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος εὑρέθησαν αἴφνης παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ Κολοράδου ποταμοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ ὕδατα ἔρρεον δροσερὰ καὶ καθαρὰ ἐν μέσῳ καταφύτου χώρας. Εὐθὺς τὰ πάντα εἶχον λησμονηθῆ, καὶ πεῖνα καὶ δίψα, καὶ κακουχίαι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ νεκροί. Οἱ ὁδοιπόροι ἔπεσον εἰς τὰ γόνατά των ἀναφράζοντες "Τσᾶς! Τσᾶς!" ὅπερ ἰνδιστὶ σημαίνει παράδεισος. Ἐκ τῆς λέξεως ταύτης παρήχθη ἡ ὀνομασία τῆς ὅλης ἐπαρχίας Τεξᾶ.

Ἀμοιβὴ τῆς τιμιότητος. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀπέθανεν ἐν Βρυξέλλαις ἡλικιωμένος καὶ ἄγαμος ἀνήρ, ὅστις ἐκληροδότησε σχεδὸν ἅπασαν τὴν μεγάλην αὐτοῦ περιουσίαν εἰς πτωχὴν καὶ ἄγνωστον αὐτῷ νεάνιδα, ῥάπτριαν τὸ ἐπάγγελμα. Ὁ ἀποθανὼν ἦτο ἀνὴρ πρωτότυπος, εἶδος Διογένους, ὅστις καίτοι μὴ κατοικῶν ἐντὸς πίθου ἐξῆρχετο ὅμως εἰς εὕρεσιν ἀνθρώπου. Θέλων νὰ δοκιμάσῃ τὴν τιμιότητα τῶν ἀνθρώπων, διενοεῖτο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νέους τρόπους δοκιμασίας, οἵτινες ὅλοι ἀπέβησαν μάταιοι καὶ τὸν ἐνίσχυσαν ὅλοι εἰς τὴν κακὴν ἰδέαν, ἣν ἀνέκαθεν εἶχε περὶ τῶν συγχρόνων του. Τέλος ἀπεφάσισε

νὰ κάμῃ καὶ τὴν ἑξῆς ἀπόπειραν. Εἰσῆλθεν εἰς λεωφορεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου καθ' ἑκάστην τὸν αὐτὸν ἐξετέλει δρόμον ἐπὶ πολλὰς συνεχεῖς ὥρας, ἐκάθητο δὲ παρὰ τῷ ἡνιόχῳ καὶ ἀπέδιδεν εἰς τοὺς ἐν τῷ λεωφορείῳ μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ εὐγενείας τὸ ὁπόλοιπον τοῦ νομίσματος, ὅπερ ἔδιδον ὡς ναῦλον, ἑκάστοτε ὅμως ὁ ἰδιότροπος ἀνὴρ προσέθετε καὶ ἐξ ἰδίων ἓν μικρὸν νόμισμα, ὡς δῆθεν νὰ ἔκαμε λάθος ὁ ἡνίοχος, καὶ εἶτα παρετήρει τὰς φυσιογνωμίας τῶν συνοδοιπόρων του. Παρετήρησε λοιπὸν ἐπανειλημμένως ὅτι οὗτοι λαμβάνοντες τὰ χρήματα ἐμέτρων αὐτὰ προσεκτικῶς καὶ εἶτα μειδιῶντες ἐλαφρῶς τὰ ἔθετον εἰς τὸ θυλάκιόν των, χαίροντες ἐπὶ τῷ λάθει τοῦ ἡνιόχου καὶ ἐπὶ τῷ μικρῷ αὐτῶν κέρδει. Πολλάκις ἐπαναληφθείσης τῆς δοκιμῆς ταύτης ὁ φιλόσοφος ἡμῶν εἶδεν ὅτι οὐδεὶς εὑρίσκετο μεταξὺ τόσων ἀνθρώπων νὰ συμπαθήσῃ πρὸς τὸν δυστυχῆ ἡνίοχον, οὗ αἱ ἀπολαυαὶ ἦσαν γλίσχραι εἰς ἄκρον. Ἡμέραν τινὰ ὅμως ποιήσας τὴν αὐτὴν δοκιμὴν καὶ μὲ πτωχὴν νεάνιδα καθημένην ἐν τῷ λεωφορείῳ, εἶδεν αὐτὴν ὑπολογίζουσαν μετὰ προσοχῆς τὰ χρήματα καὶ ἤκουσεν αὐτὴν ἀμέσως ἀνακράζουσαν· "Κύριε, μοὶ ἐδώσατε πολλά· λάβετε τὸ ἥμισυ τοῦ φράγκου πάλιν". Τὸ πρόσωπον τοῦ ἰδιοτρόπου ἀνδρὸς ἐφαιδρύνθη, παρακολουθήσας δ' αὐτὴν ἐν ἀγνοίᾳ της καὶ μαθὼν τὴν κατοικίαν της καὶ τὰ κατὰ τὸν βίον της, ἀπεφάσισε ν' ἀφήσῃ αὐτὴν κληρονόμον του μετὰ θάνατον. Τὸ τιμίως ἐπιστραφὲν μικρὸν νόμισμα παρέσχε τῇ νέᾳ κόρῃ περιουσίαν ἀνερχομένην εἰς πεντακοσίας χιλιάδας φράγκων. Ἐν Βρυξέλλαις μεγάλην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν, εἰς τοὺς ἐργατικοὺς κυρίως κύκλους, τὸ γεγονὸς τοῦτο.

Ἡ Ἀδελίνη Πάττη. Ὁποῖον ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας εἰς Ἀμερικὴν ἐκδρομῆς τῆς διασήμου Ἰταλίδος ἀοιδοῦ, Ἀδελίνης Πάττη, μανθάνομεν ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν θεατρικῶν ἐφημερίδων. Εἰς χρήματα ἔλαβεν ἡ Πάττη φράγκα 1,124,000, εἰς ὧρα δὲ ἀπειρίαν μεγάλην πολυτελεστάτων ψελλίων, ἐνωτίων, δακτυλίων, περιδεραίων ἐξ ἀδαμάντων καὶ ἄλλων πολυτίμων λίθων· πρὸς τούτοις καὶ τράπεζαν ὅλην ἐξ ἀργύρου, καὶ λαμπρότατα εἰργασμένον δοχεῖον διὰ τὸ τέϊον ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ. Ἀναρίθμητα δὲ ἦσαν τὰ ἀφιερωθέντα αὐτῇ ποιήματα καὶ αἱ ὑπὸ τῶν θαυμαστῶν αὐτῆς προσενεχθεῖσαι ἀνθοδέσμαι. Κατὰ τὴν ἐξ Ἀμερικῆς ἐπιστροφήν αὐτῆς τῇ ἐγένετο ἐν Λιθερπόλει ἐπίσημος ὑποδοχή, καὶ διὰ τὴν μετάβασιν της μέχρι τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Οὐαλλίας κτήματός της τῇ παρεχωρήθη ἡ σιδηροδρομικὴ ἅμαξα, ἣν μεταχειρίζεται ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας κατὰ τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ διαμονήν της. Τὸ χωρίον Craig-y-Nos, παρὰ τὸ ὁποῖον κεῖται ἡ ἔπαυλις τῆς Πάττη ἦτο σημαιοστόλιστον καὶ οἱ κάτοικοι ὑπεδέχθησαν τὴν εὐεργέτιδα αὐτῶν μετὰ ἐπευφημιῶν καὶ εἴκοσι πέντε πυροβολισμῶν. Ἀφ' οὗ ἀναπαυθῇ ἐπ' ὀλίγον ἐν τῇ λαμπρᾷ αὐτῆς ἐπαύλει ἡ Ἀδελίνη Πάττη θ' ἀπέλθῃ εἰς Λονδῖνον. Ἤδη ἀναφέρουσιν αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ὅτι ἡ ἀκάματος ἀοιδὸς ὑπέγραψε νέον συμβόλαιον διὰ ἐκδρομὴν εἰς Ἀμερικὴν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος. Κατὰ τὸ συμβόλαιον τοῦτο ἡ Πάττη λαμβάνει δι' ἑκάστην παράστασιν τὸ οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσὸν φράγκων εἰκοσιπέντε χιλιάδων.

Ὁ ἐν Μόσχᾳ ναὸς τοῦ Σωτῆρος. Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐτελέσθησαν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τούτου, οὗ τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν ἐν τῇ 8^{η} σελίδι τοῦ παρόντος τεύχους. Ὁ αὐτοκράτωρ, ἡ αὐτοκράτειρα καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας ὡς καὶ οἱ ξένοι πρίγκηπες, οἱ στρατηγοὶ καὶ αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ παρῆσαν εἰς τὴν τελετήν. Ἡ αὐτοκράτειρα, αἱ μεγάλαι δούκισσαι καὶ αἱ Κυρίαι τῆς τιμῆς ἐφόρουν τοὺς μεγάλους μανδύας τῆς αὐλῆς. Ὅλος ὁ ἐν Μόσχᾳ στρατὸς μὲ τὰς ἐκ τοῦ ἔτους 1812 σημαίας ἐσχημάτιζε μέγα τετράγωνον περὶ τὸν ναόν. Ὡς γνωστὸν ὁ ναὸς τοῦ Σωτῆρος ἀνηγέρθη εἰς ἀνάμνησιν τῶν μεγάλων τοῦ ἔτους 1812 συμβάντων. Ἄπειρον πλῆθος λαοῦ κατεῖχε τὰς πλατείας, τοὺς ἐξώστας, τὰ παράθυρα τῶν παρακειμένων οἰκιῶν καὶ αὐτὰς ἔτι τὰς στέγας. Ἡ ἐπίσημος καὶ ἐπιβάλλουσα τελετὴ τῶν ἐγκαινίων ἤρξατο τὴν 10^{ην} πρωϊνὴν ὥραν καὶ ἐτελείωσε τὴν 2^{ην} μ. μ. Εἰς τὴν περὶ τὸν ναὸν γενομένην πομπὴν ἔλαβον μέρος αἱ ΑΑ. ΜΜ., ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἐπίσημα πρόσωπα.

Ἐπιρροὴ τοῦ ἀνατολικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ πόλις, ἥτις πρὸ πάσης ἄλλης ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἐξ ἀνατολῆς πολιτισμοῦ εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ Βιέννη, πρωτεύουσα τῆς Αὐστρίας. Ἐσχάτως ἱδρύθη ἐν Βιέννῃ τουρκικὸν καπνιστήριον μετὰ πολλῆς μεγαλοπρεπείας διεσκευασμένον· Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ εὑρίσκονται ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ ἐργαλεῖα διὰ τοὺς καπνίζοντας, τσιμπούκια, ναργιλέδες, σιγαρέττα, πρὸς δὲ δίδεται καὶ τουρκικὸς καφές, καὶ πλεῖστα ἀναψυκτικὰ ποτὰ ἐν χρήσει ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Πολλοὶ εἰσὶν οἱ καθ' ἑκάστην ἐπισκεπτόμενοι τὸ καπνιστήριον τοῦτο, καὶ πάντες δύνανται νὰ πεισθῶσιν ὅτι ὡς πρός τινας τέρψεις καὶ ἀναπαύσεις οἱ τῆς Ἑσπερίας κάτοικοι εἶναι ἀληθεῖς βάρβαροι ἀπέναντι τῶν ἀνατολιτῶν. Ἐννοεῖται ὅτι κρατῶν τις εἰς χεῖρας τὸ τσιμπούκι ἢ τὸν ναργιλὲν οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ ἐκτελέσῃ ἔργον, ἀλλ' ὁ ἀνατολίτης διϊσχυρίζεται ὅτι πᾶσα ἄλλη ἐργασία ἐν καιρῷ τοῦ καπνίσματος τῷ ἀφαιρεῖ τὸ γόητρον καὶ τὴν ἡδονήν.

ΩΡΑΙ ΣΧΟΛΗΣ.

Πρόβλημα 75.

* * *
* * *
* * *
* * * A * * *
* * *
* * *
* * *

Ν' ἀναπληρωθῶσιν οἱ ἀστερίσκοι διὰ στοιχείων σχηματιζόντων τέσσαρα γυναικεῖα ὀνόματα, ὧν τὸ μεσαῖον στοιχεῖον εἶναι δι' ὅλα τὸ ἄλφα.

Πρόβλημα 76.

Ἐκ τῶν ἑξῆς δώδεκα συλλαβῶν σχηματίζεται παροιμία ἀρχαία·

ον, ρῆ, ας, χῳ, τα, πα, κτε, ἄν, ρι, κρε, στερ, μή.

Κ. Χ. ἐν Τεργέστῃ.

Αἴνιγμα 77.

Τερπνὴ ὥρα, ἂν μὲ λύσῃς,
Εἶμαι κ' ἔσομ' αἰωνίως·
Ἂν δὲ μ' ἀναγραμματίσῃς
Θεὰ γίνομ' αἰφνιδίως.

Αἰκ. Βασιλειάδου, ἐν Τεργέστῃ.

Αἴνιγμα 78.

Εἶμαι ἄγριον θηρίον·
Πλὴν τὸ τρίτον μου στοιχεῖον
Ν' ἀφαιρέσῃς ἂν θελήσῃς,
Εἰς λιτὴν τροφὴν ἀμέσως
Νὰ μεταβληθῶ θὰ μ' ἴδῃς,
Καὶ μεγάλως θ' ἀπορήσῃς.

Αἰκ. Βασιλειάδου.

Αἴνιγμα 79.

Στὸ ὅλον μου ἐγκλείονται πέντε μικρὰ ψηφία,
Καὶ περικλείουν τ' ἄγρια καὶ ἥμερα στοιχεῖα.
Ἂν τὴν κεφαλήν μου κόψῃς,
(Πρόσεχε νὰ μὴ προσκόψῃς.)
Δύο λέξεις θ' ἀπαντήσῃς·
(Πρόσεχε μὴν ἀπορήσῃς).
Ἡ μὲν πρώτη εἶναι ζῶον, ἡ δὲ ἄλλ' ἰσχὺν ἐμφαίνει.
Ἀπὸ σὲ λοιπὸν τὴν λύσιν τ' ὅλον μου ἐδῶ προσμένει.

Γεώργ. Στ. Κολλάρος, ἐν Σμύρνῃ.

ΛΥΣΕΙΣ.

Προβλήματος 70.

Α
Γ
Α Τ Λ Α Σ
Α
Ι
Α

Προβλήματος 71.

Α'.	Β'.
Λ ν α Ω	Λ ε λ ο Κ
Π ο τ Ε	Λ ω μ Λ
Λ α γ ω Ν	Π η τ η Π
Λ ν α υ Κ	Π α χ Κ
Κ ο λ ω Ν	Λ γ κ ω Ν

Προβλήματος 72. ΑΕΡΙΟΝ.

Αἰνίγματος 73. Ἄσμα — Ἄσμα.

Προβλήματος 74.

1882	Τὸ ζητούμενον ἔτος εἶναι τὸ 1882.
1828	Ἄθροισμα μιᾶς καθέτου στήλης 57
1288	Ἄθροισμα μιᾶς ὁριζοντίου στήλης 19
8182	ἤτοι 57 : 19 = 3.
8128	Ἄθροισμα πάντων τῶν ἀριθμῶν 63,327.
8812	Τὸ ζητούμενον ἔτος 1882, ἤτοι
2881	
2818	63,327 : 1882 = $33^{1221}/_{1882}$,
2188	
8821	ἤτοι ὑπόλοιπον 1221, οὗ τὸ ἄθροισμα
8281	= 6, διπλάσιον τοῦ πρώτου πηλίκου
8218	(3) καὶ ἴσον τοῦ ἀθροίσματος τοῦ δευ-
63,327	τέρου πηλίκου (33).

Ἔλυσαν· τὸ αἴνιγμα 63, 64 καὶ 65 ὁ κ. Δ. Εὐαγγελίδης ἐν Καβάλλᾳ· τὰ πρόβλ. 68, 70—72 ὁ κ. Ἰω. Κ. Γρουμπὸς ἐν Γαλαξίῳ· τὸ 68 ὁ κ. Κ. Οἰκονόμου ἐν Κιμπὶν ἐλ. Κόμ· τὸ πρόβλ. 70 ὁ κ. Α. Δ. Μάγκος ἐν Βραΐλᾳ. Τὰ προβλήμ. 70 καὶ 72 ἡ Δεσποινὶς Αἰκ. Βασιλειάδου ἐν Τεργέστῃ. Τὸ πρόβλ. 72 ὁ κ. Κίμων Κοντουμᾶς ἐν Ζυρίχῃ. Τὸ ἀριθμητικὸν πρόβλημα 74 ὁ κ. Ι. Καλούτσης ἐν Ζυρίχῃ (ὅστις ἔλαβε καὶ τὸ βραβεῖον, ὡς πρῶτος λύτης). Τὰ δὲ προβλ. 70, 72 καὶ 74 ἡ κυρία Εὐδοξία Κολάσσῃ ἐν Μασσαλίᾳ. Καὶ τὰ 70, 74 ὁ κ. Ἰωάννης Τ. Πιλίδης ἐν Ὀδησσῷ καὶ ὁ κ. Ἀπόστολος Μιχαὴλ ἐν Τ. Μαγουρέλῳ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἐν τῷ ποιήματι "Ὁ Ἐφιάλτης" τῷ δημοσιευθέντι ἐν τεύχει 49 τοῦ Ἑσπέρου διορθωτέα τὰ ἑξῆς παροράματα·

Στροφὴ 4,	στίχ.	3	τροφῆς ἀντὶ τροφῆς.
- 20	-	3	ἀχρόους ἀντὶ ἀχρόους.
- 21	-	4	ἀνιστάμενον ἀντὶ ἀνιπτάμενον.
- 23	-	4	τῆς καρδίας ἀντὶ τὰς καρδίας.
- 31	-	1	χρυσογόνον ἀντὶ χρυσοφόρον.
- 33	-	5	Εἰλειθυίας ἀντὶ Ἠλειθυίας.
- 43	-	3	ἐπίγεια ἀντὶ ἀπίγεια.
- 44	-	1	μελανείμων ἀντὶ μελ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STR. 19. LEIPZIG.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐπιστέλλοντες πρὸς τὸν Ἕσπερον νὰ πέμπωσι τὰ χειρόγραφα καθαρῶς γεγραμμένα, τὰ ὁποῖα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗι ΑΥΣΤΡΟ-ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΛΟΥΔ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Τεργέστης·

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΑΣ (διὰ τῆς διώρυγος Σουέζ), εἰς Χόγκ-Κόγκ, διὰ Βρεντησίου, Πόρτο-Σαΐδ, Ἄδεν, Βομβάης, Κολόμβου, Πέναγγ καὶ Σιγγαπώρης τῇ α'. ἑκάστου μηνὸς εἰς τὰς 4 μ. μ.

Εἰς Καλκούτταν διὰ Πόρτο-Σαΐδ, Σουέζ, Ἄδεν καὶ Κολόμβου τῇ 15 Ἰανουαρίου, 15 Φεβρουαρίου, 15 Μαρτίου, 15 Αὐγούστου, 15 Σεπτεμβρίου, 15 Ὀκτωβρίου, 15 Νοεμβρίου καὶ 15 Δεκεμβρίου εἰς τὰς 4 μ. μ.

Ἐπὶ τῆς γραμμῆς Τεργέστης-Βομβάης τὰ ἀτμόπλοια θέλουσι διανύει 10 μίλια τὴν ὥραν, μεταξὺ δὲ Βομβάης καὶ Χόγκ-Κόγκ 9 μίλια.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Ἑκάστην Παρασκευὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ Κερκύρας (συγκοινωνία πρὸς τὸ Πόρτο-Σαΐδ καὶ τὴν Συρίαν).

[206

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Ἑκάστην Τρίτην εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς Ἑλλάδα μέχρι Σμύρνης, ἐναλλὰξ διὰ Φιουμίου, Βρεντησίου, Πειραιῶς, καὶ διὰ Ἀγκῶνος κτλ.

Τὴν Τετάρτην (ἑκάστην δευτέραν Τετάρτην ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου) τῇ 6 μ. μ. εἰς Φιοῦμιον, Κέρκυραν, Πάτρας, Κατάκωλον, Καλάμας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην, Θεσσαλίαν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Σάββατον τῇ 2 μ. μ. εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ προσέγγισιν εἰς Κέρκυραν καὶ Πειραιᾶ· εἶτα δὲ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σύρον, Κρήτην, Σμύρνην, Συρίαν, Θεσσαλίαν, καὶ διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Εὐξείνου Πόντου (τῆς μαύρης θαλάσσης) καὶ τοῦ Δουνάβεως.

ΕΙΣ ΤΥΝΙΔΑ κατὰ δεκαπενθημερίαν, τὴν Πέμπτην ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου εἰς τὰς 4 μ. μ. διὰ Ἀγκῶνος, Βάρης, Βρεντησίου, Μεσσήνης, Κατάνης, Συρακουσῶν καὶ Μελίτης (Συγκοινωνία ἐν Ἀγκῶνι διὰ Φιούμιον καὶ ἐκ Φιουμίου).

Εἰς ΔΑΛΜΑΤΙΑΝ τὴν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἑκάστης ἑβδομάδος.

Πλειοτέρας πληροφορίας δίδει ἡ ἐν Τεργέστῃ Διεύθυνσις καὶ τὸ Γενικὸν Πρακτωρεῖον τοῦ αὐστρο-ουγγρικοῦ Λόυδ ἐν Βιέννῃ (Schwarzenberg-Platz ἀρ. 6).

ΟΥΓΓΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

ΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΙ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΩΤΕΡΑΙ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ.

Μέγα κέρδος φιορ. 50,000 τῇ 1 Ἰουλίου 1883.
Μέγα κέρδος φιορ. 50,000 τῇ 1 Νοεμβρίου 1883.
Μέγα κέρδος φιορ. 50,000 τῇ 1 Μαρτίου 1884.
Μέγα κέρδος φιορ. 50,000 τῇ 1 Ἰουλίου 1884.
Μέγα κέρδος φιορ. 50,000 τῇ 1 Νοεμβρίου 1884.

Καὶ ἄλλα μικρότερα κέρδη. Τρεῖς κληρώσεις κατ' ἔτος.

Ἑκάστη ὁμολογία, δικαιουμένη νὰ μετέχῃ ὅλων τῶν 112 κληρώσεων, κοστίζει φράγκα 20, καταβαλλόμενα εἰς 4 τριμηνιαίας δόσεις ἐκ φράγκων 5.

☛ Ἅμα τῇ καταβολῇ τῆς πρώτης δόσεως ἐκ φρ. 25 ὁ μέτοχος λαμβάνει μέρος εἰς ὅλας τὰς κληρώσεις καὶ εἰς ὅλα τὰ κέρδη. Πληροφορίαι δίδονται ἀνεξόδως. Τὰ χρήματα δέον νὰ πέμπωνται εἴτε εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια εἴτε καὶ εἰς γραμματόσημα πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ **Moniteur de la Chance Universelle à Vienne** (Autriche).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐξεδόθη εἰς βιβλίον τὸ "Ἆσμα τοῦ Χιαβάθα" τοῦ διασήμου Ἀμερικανοῦ ποιητοῦ LONGFELLOW ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει. Τὸ βιβλίον τοῦτο (ἐκ 15½ τυπογραφικῶν φύλλων) κεκοσμημένον διὰ τῆς εἰκόνος τοῦ ποιητοῦ καὶ ἄλλων εἰκόνων καὶ κομψῶς δεδεμένον μὲ τὰ φύλλα ἐπίχρυσα, πωλεῖται ἀντὶ φράγκων 6.50. — Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκτήσωσιν αὐτὸ παρακαλοῦνται ν' ἀποτανθῶσιν εἴτε κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν **διεύθυνσιν τοῦ Ἑσπέρου** (LEIPZIG. ELSTER-STRASSE 19) εἴτε πρὸς τὰ κατὰ τόπους βιβλιοπωλεῖα.

Die

Collection Spemann

beabsichtigt, den Klagen über den sprichwörtlich hohen Preis der deutschen Bücher abzuhelfen. Die Anlage einer eigenen „Hand- und Hausbibliothek" ist nun nicht mehr ein Vorrecht wohlhabender Leute, sondern Jedem möglich, denn der Netto-Preis des Bandes ist

gebunden eine Mark

= 1 Frc. 35. Cts. = 60 Kr. ö. W., franco per Post M. 1. 25.

Jeder Band ist einzeln käuflich.

Abonnenten erhalten noch besondere Vergünstigungen.

Bisher erschienen:

Band 1. **Francois, Louise von,** Phosphorus Hollunder. Zu Füßen des Monarchen. Erzählungen, mit Einleitung von **Joseph Kürschner.**
„ 2. **Immermann, Karl,** Der Oberhof, mit Einleitung von **Levin Schücking.**
„ 3. **de Cervantes-Saavedra, Miquel,** Moralische Novellen, übersetzt von **A. v. Keller** und **Fr. Notter,** mit Einleitung von **Otto von Leixner.**
„ 4. **Biernatzky, J. Chr.,** Die Hallig oder die Schiffbrüchigen auf dem Eilande in der Nordsee, mit Einleitung von **Heinrich Düntzer.**
„ 5. **Becker, August,** Auf Waldwegen, mit Einleitung von **Joseph Kürschner.**
„ 6. **Gogol, Nikolas,** Russische Novellen, mit Einleitung von **Friedrich Bodenstedt.**
„ 7. **Jungbans, Sophie,** Die Erbin wider Willen, mit Einleitung von **Joseph Kürschner.**
„ 8. **Le Sage, A. R.,** Der hinkende Teufel, mit Einleitung von **F. Lotheissen.**
„ 9. **Arnim, Ludw. Achim v.,** Die Kronenwächter, mit Einleitung von **Joh. Scherr.**
„ 10. 11. **Zolling, Theophil,** Reise um die Pariser Welt.
„ 12. **Homers Odyssee,** übersetzt von **Joh. Heinr. Voß,** mit Einleitung von **Jakob Mähly.**
„ 13. **Schücking, Levin,** Etwas auf dem Gewissen, mit Einleitung von **Joseph Kürschner.**
„ 14. **Björnson, Björnstjerne,** Der Brautmarsch und andere Erzählungen, übersetzt und eingeleitet von **Edmund Lobedanz.**
„ 15. **Silberstein, August,** Hochlandsgeschichten. Mit Einleitung von **Joseph Kürschner.**
„ 16. 17. **Cooper, Fenimore,** Der Bravo, eine venetianische Geschichte, übersetzt von **Helene Lobedan,** mit Einleitung von **Ludwig Proescholdt.**
„ 18. **Platters, Thomas** Leben, herausgegeben und eingeleitet von **Heinrich Düntzer.**
„ 19. **Irving, Washington,** Die Alhambra, mit Einleitung von **Ludwig Proescholdt.**
„ 20. **Schiller und Goethe,** Briefwechsel, I. Band mit Einleitung von **R. Boxberger.**
„ 21. **Anzengruber, Ludwig,** Feldrain und Waldweg. Mit Einleitung von **Joseph Kürschner.**
„ 22. **Hauff, Wilhelm,** Lichtenstein. Mit Einleitung von **Julius Klaiber.**
„ 23. **Mancini, Grazia Pierantoni,** Lydia. Deutsch von **Helene Lobedan.** Mit Einleit. von **Fanny Lewald.**
„ 24. **Wurm, W.,** Das Wasser als Hausfreund in gesunden und kranken Tagen.
„ 25. **Engel, J. J.,** Herr Lorenz Stark. Mit Einleitung von **Joseph Kürschner.**
„ 26. **Schiller und Goethe,** Briefwechsel, II. Band mit Einleitung von **R. Boxberger.**
Band 27. **Schmid, Maximilian,** Die Wiesenbacher. Mit Einleitung von **J. Kürschner.**
„ 28 **Andersen, H. C.,** Der Improvisator. Neu übersetzt und eingeleitet von **E. Lobedanz.**
„ 29. **Poe, Edgar, Allan,** Seltsame Geschichten. Uebersetzt und eingeleitet von **A. Mürenberg.**
„ 30. **Alarcon, Pedro A. de,** Manuel Venegas. Uebersetzt und eingeleitet von **F. Eyssenhardt.**
„ 31. **Wächter, Oskar,** Vehmgerichte und Hexenprozesse in Deutschland.
„ 32. 33. **Bulwer, E. L.** Eugen Aram. Uebersetzt von **F. Notter,** eingeleitet von **L. Proescholdt.**
„ 34. **Tegnér, Esaias,** Fritjofssage. Uebersetzt und eingeleitet von **E. Lobedanz.**
„ 35. **Möllhausen, Balduin,** Der Leuchtturm von Michigan.
„ 36. **Weber, Karl Julius,** Demokritos oder hinterlassene Papiere eines lachenden Philosophen. Ausgewählt und eingeleitet von **Paul Moritz.**
„ 37. **Ring, Max,** Frauenherzen. Mit Einleitung von **Joseph Kürschner.**
„ 38. **Ziemssen, Ludwig,** Umwege zum Glück. Mit Einleitung von **Hans Ziegler.**
„ 39. **A. v. d. Elbe,** Lüneburger Geschichten. Mit Einleitung von **Hermann Allmers.**
„ 40. **Wessely, J. E.,** Deutschlands Lehrjahre. I. Band.
„ 41. **Schultes, C., Maigela.** Kultur-historische Novellen aus Mittel-Franken.
Mit diesem Bande beginnt eine neue Serie, aus 20 Bänden bestehend, deren letzter im Abonnement gratis geliefert wird.
„ 42. **Gogol, Nikolas W.,** Altväterische Leute. Uebersetzt von **Julius Meixner.**

Um die großen Geister aller Nationen möglichst schnell in der Collection Spemann vertreten zu sehen, werden die besten fremden Autoren als **„Ausländische Klassiker"** aufgenommen, und es erscheinen neben der laufenden Serie:

die Griechische und Römische Litteratur (beginnt mit Tacitus),
die Englische Litteratur (beginnt mit Milton, Das verlorene Paradies),
Die Französische Litteratur (beginnt mit Rousseau, Bekenntnisse),
die Italienische und Spanische Litteratur (beginnt mit Petrarca, Gedichte),

in musterhaften Uebertragungen und mit sachgemäßen, das Ganze harmonisch verbindenden Einleitungen. — Es werden Abonnements auf

die ganze Folge ausländischer Klassiker
und auf die einzelnen Litteraturen apart

eröffnet und damit sowohl den Wünschen der Liebhaber aller, wie einzelner Litteraturen entsprochen.

Band 101. (Röm. Litt.) **Cornelius Tacitus' Werke.** I. Germania, Agricola. Die Redner. Mit einer Einleit. und nach der Uebersetzung von **Wilh. Böttcher.**
„ 151. (Engl. Litt.) **John Milton,** Das verlorene Paradies. Uebersetzt von **Friedr. Wilh. Zachariä.** Mit einer Einleitung von **Ludwig Proescholdt.**
„ 201. (Französ. Litt.) **J. J. Rousseaus Werke I. Bekenntnisse.** Uebersetzt von **J. G. Heusinger,** eingeleitet von Professor Dr. **Stephan Born.**
„ 251. (Italien. Litt.) **Francesco Petrarcas Gedichte I. Sonette und Canzonen auf das Leben der Donna Laura.** Nach der Uebersetzung von **Carl Förster,** eingeleitet von **Ludwig Geiger.**

sind in allen Buchhandlungen des In- und Auslandes zur Ansicht vorrätig und können dort im Abonnement oder einzeln bezogen werden.

Wie richtig der Gedanke war, dem deutsch lesenden Publikum **gut übersetzte schön ausgestattete, gebundene** Ausgaben der ausländischen Klassiker zum Preise **von nur 1 Mark** per Band zu liefern, geht daraus hervor, daß von Tacitus' Werken Band 1 sofort

eine starke zw.ite Auflage

gedruckt werden mußte.

Συντάκτης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑι. ELSTER-STR. 19.

Χαρτοπωλεῖον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίνῳ καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.